

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

29. ČÍSLO / XXV. ROČNÍK

14 Kč • 0,70 €

23. ČERVENCE 2017

Z obsahu:

Naděje posilující mučedníky

Katecheze Svatého otce
při generální audienci
28. června 2017, náměstí
Sv. Petra v Římě
- strana 2 -

Blahoslavené panny a mučednice z Guadalajary

Libor Rösner
- strana 4 -

Zkapalnění krve sv. Pantaleona

- strana 5 -

Nejenom uzdravení - o svatém Šarbelovi jinak

Bartłomiej Grysa
- strana 6 -

Svatý Šarbel Machlůf - přítel Boha i lidí

Bartłomiej Grysa
- strana 8 -

Mše svatá (1)

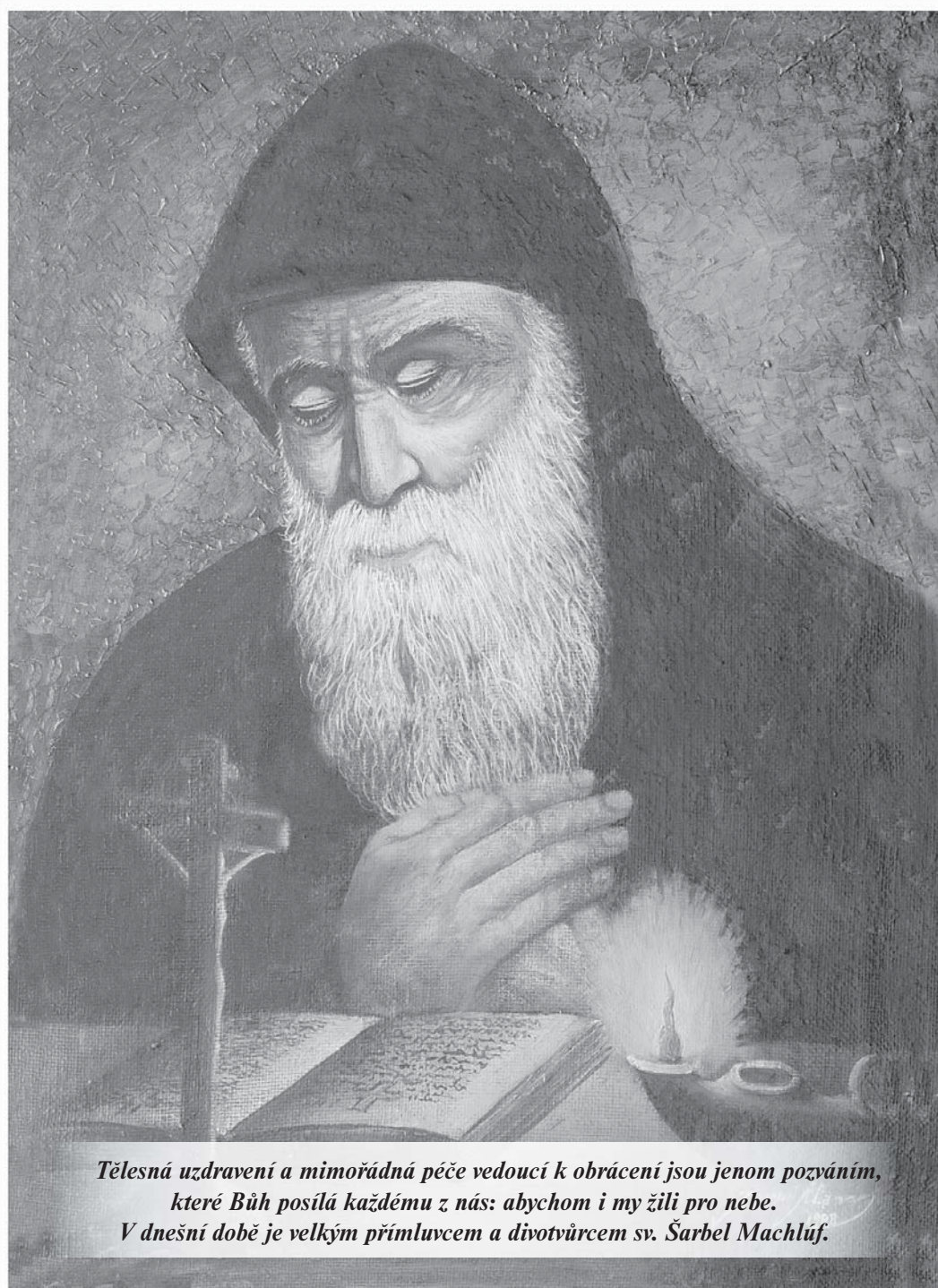
- strana 11 -

Zemřel kardinál Joachim Meisner

- strana 12 -

Pro olomouckou arcidiecézi byli jmenováni dva noví biskupové

- strana 13 -

*Tělesná uzdravení a mimořádná péče vedoucí k obrácení jsou jenom pozváním,
které Bůh posílá každému z nás: abychom i my žili pro nebe.
V dnešní době je velkým přímluvcem a divotvůrcem sv. Šarbel Machlůf.*

Naděje posilující mučedníky (Mt 10,16-17.21-22)

Katecheze Svatého otce Františka při generální audienci

28. června 2017, náměstí Sv. Petra v Římě

Dobrý den, drazí bratři a sestry! Dnes se zamyslíme nad křesťanskou nadějí, která posiluje mučedníky. Když Ježíš v evangeliu vysílá učedníky, neuvádí je v klam vidinami snadno dosažitelných úspěchů. Naopak – jasně je upozorňuje, že hlásání Božího království se vždy střetává s odporem. Neváhá přitom užít krajního varování: „Bude te ode všech nenáviděni pro mé jméno.“ (Mt 10,22) Křesťané milují, ale nikoli po každé jsou milováni. Ježíš nás před tuto skutečnost staví od samého počátku – vyznání víry se větší či menší měrou odehrává v nepřátelském ovzduší.

Křesťané jsou tedy mužové a ženy, jdoucí „proti proudu“. Je to normální, neboť vzhledem k tomu, že svět je poznamenán hříchem, projevu jím se v různých

formách sobectví a nespravedlivosti, Kristův učedník kráčí opačným směrem. Nikoli v polemickém duchu, nýbrž kvůli věrnosti logice Božího království, která je *logikou naděje* a uskutečňuje se v životním stylu, založeném na Ježíšových ustanoveních.

Tím prvním je *chudoba*. Když Ježíš posílá své učedníky, máme pocit, že spíše dbá na to, aby je „vyslál“, než „oblékl“! Také křesťan, který není pokorný a chudý, nedokáže se odpoutat od bohatství a moci a především sám od sebe, se Ježíši nepodobá. Křesťan prochází cestami tohoto světa s nezbytnou výbavou poutníka, avšak se srdcem plným lásky. Jedinou porážku může utrpět tehdy, když upadne do pokušení msty a násilí, když zlo odplácí zlem. Ježíš nám říká: „Já vás posílám

jako ovce mezi vlky“ (Mt 10,16) – tedy bez otevřeného chrátanu, vytažených drápů a zbraní. Křesťan má spíše být opatrný, někdy též prozíravý, což jsou ctnosti, které evangelní logika přijímá. Násilí ovšem nikdy. Pokud chceme zvítězit nad zlem, nelze sdílet jeho metody.

Jedinou křesťanovou silou je evangelium. V obtížných časech je nutné věřit, že Ježíš jde před námi a neustává v doprovázení svých učedníků. Pronásledování nestojí v rozporu s evangeliem, nýbrž je jeho součástí – jestliže pronásledovali našeho Mistra, jak bychom mohli doufat, že zůstaneme ušetřeni boje? Avšak křesťan nesmí vprostřed víru ztrácet naději a myslet si, že byl opuštěn. Ježíš ujišťuje své

Pokračování na str. 13

Zázrak... Který zázrak je v dějinách lidstva největší? O tom lze vést složité filosofické a teologické debaty. Jak však dosvědčují Písmo svaté a slova svatých a světic, nelze pochybovat – je to mše svatá, čili zpřítomnění Ježíšovy oběti na kříži. A protože v době prázdnin obvykle dochází k největším změnám ve farnostech a většinou i v praktickém životě křesťana, je dobré se zastavit nad tím, co mše svatá je a proč účast na ní i v době odpočinku a dovolené je tak žádoucí. Pomocí k tomu může být výklad premonstrátského kněze P. Leonarda Goffinea, jež lze charakterizovat jako srozumitelné a do důsledku dovedené učení o mši svaté a všeho podstatného, co s ní souvisí. (str. 11–12)

Hovoříme-li o zázraku mše svaté, pak stačí čtyři krátké myšlenky dnes velmi aktuálního a intenzivně působícího svěťce, svatého Šarbela Machlúfa. (str. 9) Hloubka jeho slov vyžaduje tichou usebranost a otevřené srdce, aby milost Boží způsobila pochopení, že největším zázrakem v dějinách lidstva je Eucharistie... Světová osobnost září v současném politic-

Editorial

ky i nábožensky rozděleném světě opravdu mimořádným způsobem. Je to jeden z majáků křesťanské naděje pro záchranu světa, ve kterém žijeme. Přitom nejde jen o četná zázračná uzdravení na přímluvu svatého Šarbela, ale podivuhodně se projevuje světcovo působení i v jiných situacích, ve všedním životě a starostech. (str. 6–7) Nepochybně jde o současného divotvůrce, jak by mohl být také nazýván po vzoru mnohých světců z dob dávno minulých. A chceme-li přece jen vzpomenout i jeho uzdravující moc, pak máme příležitost zalistovat tímto Světlem a začít se... (str. 8–10)

Současnými světicemi jsou také mučednice z Guadalajary. (str. 4–5) Příklad jejich bezvýhradné odevzdanosti vlastního života do rukou Božích je jedním z mnohých. A přesto by neměl zaniknout! Koneckonců je to tak i s našimi osobními životy: jsou jedny z mnoha. A přesto je každý lidský život, i ten náš, nezbytným kamínkem v mozaice dějin spásy.

Ať už proto, že skrze nás může působit Boží milost v tomto světě, nebo proto, že tato milost působit nemůže, jelikož jsme skrze svůj hřích a pýchu od Boha více či méně vzdáleni. Je to „píchnutí do vosiho hnízda“, a zcela jistě do vlastního hnízda, když si uvědomujeme, že stále nejsme (a nikdy nebudeme) dost dokonalí na to, abychom si mohli myslet, že spása naše a těch, jejichž spása do určité míry závisí na námi předávané Boží milosti, je jistá a nic ji neohrožuje. Opak je pravdou! Dějiny církve, a to právě i nedávné dějiny, však dokazují, že lze obstát, ovšem za jediného předpokladu: Je třeba odevzdat se naplno Trojedinému Bohu a nechat kanout jeho milost do našeho nitra a umožnit proměnu vlastní duše a skrze ni snad i proměnu duší druhých lidí.

A jestliže je mše svatá zázrakem „par excellence“, pak je zřejmé, kam chodit ke zdroji živé vody. Kež na přímluvu a s pomocí Panny Marie Fatimské a také svatého otce Šarbela a svatých mučednic guadalajarských definitivně v našem životě zakotví pravidelná a zbožná účast na mši svaté! I v době prázdnin a dovolených.

Daniel Dehner

V době, kdy vidíš kolem sebe dozrávat klasy, vrací se Pán při výkladu o Božím království znovu k obrazu pole a úrody. Jeho originální přirovnání jsou pro některé posluchače výmluvná, pro jiné naopak záhadná. Ježíš se obrací především k těm, kteří mají opravdový zájem *poslouchat a slyšet*. Vynasnaž se, abys patřil mezi ně.

Pán ti opět představuje svého Otce jako nebeského Hospodáře. *Všechno, co učinil, je velmi dobré.*⁽¹⁾ Zasel na svém poli jen *dobré semeno*. Bolestná skutečnost, že nacházíš kolem sebe i v sobě také to, co *není dobré*, nezpůsobil Hospodář, ale *člověk nepřítel*, který nemiluje ani Hospodáře, ani dobrou úrodu. Přišel, aby do dobré a blahodárné setby lstivě nasel své semeno, které je zlé, a proto škodí.

Učinil tak podlým způsobem. Příklad se pod pláštěm noci, *když lidé spali*. Dokáže svou vychytralostí využít každé příležitosti, aby nikým nepozorován šířil semeno zla. To pak zapouští kořeny, roste a klíčí dlouho nepozorováno. Teprve v době, kdy *klasy dozrávají*, projeví se *plevele* se svou drzou neodbytností a rozpínavostí. Podstata zla se pozná tedy především podle jeho *ovoce*⁽²⁾.

Ježíš ti představuje *nepřítele* nikoliv jako nějaké abstraktní zlo, nikoliv jako symbol nebo alegorii, ale jako konkrétní skutečnost, jako velmi inteligentní bytost, která záměrně a systematicky hledá způsob, jak poškodit a znehodnotit *dobrou úrodu*, kterou připravuje Hospodář. Proti plánu Dobra vystupuje **skutečný plán Zla**, a to pomocí přísluhovačů, které je možno jen velice obtížně identifikovat, ale jen potud, dokud se neukáže **skutečné ovoce** jejich působení.

Když služebníci zpozorovali, jak se nebezpečný plevel rozbujel, velice je to pobouřilo. Jistě ani tobě nebude obtížné vžít se do jejich pocitů. Ihned by nejraději skoncovali se vším, co je tak pohoršuje. Ale více než tato jejich horlivost tě může povzbudit klid a jistota Hospodáře. Plevel, který se objevil na poli, není pro něho žádným překvapením. Od počátku s ním počítal. Zná velmi dobře svého Nepřítele i jeho způsoby, ale zná také dobře i své *dobré semeno*. Nebeský Otec je si úplně jistý svou sklizní. Je dokonce v zájmu *pšenice*, aby za dané situace vyrůstala *spolu s plevem*. Kdyby služební-

Nepřítel a jeho dílo

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Nechte obojí spolu růst až do žní.

ci vstoupili do pole, aby je očistili, mohli by přitom poničit i mnoho dobré úrody. Přijde čas, kdy bude možno od pšenice plevel nejen velmi dobře odlišit, ale i oddělit a pak s ním také přiměřeně naložit. Otcovo království se navzdory Zlému rozrůstá jako veliký *strom, takže přilétají ptáci a sídlí v jeho větvích*. Jeho království je jako *kvas, který všechno prokvasí*.

Bylo by však zcela bláhové vykládat si Hospodářovu shovívavou trpělivost jako rezignaci, lhostejnost, která by zrovnoprávňovala dobré i zlé. Naopak. Stejně jako nenechává svou dobrou úrodu na pospas, nezapomene ani na spravedlivou odplatu všem těm, kteří se pokusili ji poškodit. K čemu by zaséval *dobré semeno*, kdyby neměl přijít *čas žní*? K čemu by byla úroda znehodnocená plody zla? Očištění pšenice od plevele a jeho definitivní zničení je zcela samozřejmou a logickou součástí jeho spasitelské ekonomiky. Realita konečného *času žní* není nijak závislá na tom, zda ji většina právě přijímá, ignoruje, nebo dokonce odmítá.

Ovoce Zlého vidí Pán především v *pokrytectví a pohoršení*. Pokrytectví je ona falešná maska, za kterou se skrývá pravá tvář zla a snaží se tvářit jako *pšenice*. Pohoršení je každá škoda, která byla způsobena nebo mohla být způsobena Boží úrodě. Ti, kteří by ti chtěli namluvit, že Ježíšova slova a způsob, jakým ti je tlumočí jeho legitimní zástupci, nemáš brát doslova, že jeho měřítko už neodpovídají dnešní společenské realitě, že máš hledat pravdu sám v sobě, ti všichni ti předvádějí, jak vypadá v praxi *pokrytectví a pohoršení* vzrostlé ze semene, které zasel *člověk nepřítel*. Zůstaň proto bdělý. Zlému jde o to, aby využil tvé ospalosti a zasel i u tebe jedovatý plevel. Pokud se mu to podaří, může se ti dlouho zdát, že jsi to právě jen ty, komu zraje pravá pšenice. Taková falešná sebejistota je však jedovatým plodem *pokrytectví toho Zlého*. Rád by si tě získal, abys mu pomáhal rozševat jeho *pohoršení*.

Liturgická čtení

1. čtení – Mdr 12,13.16–19

Kromě tebe není Boha, který by se o všechno staral, nemusíš dokazovat, že soudíš spravedlivě. Neboť tvá moc je základ spravedlnosti a to, zes pánem, činí tě shovívavým ke každému. Vždyť sílu ukazuješ jen tomu, kdo nevěří v tvou svrchovanou moc, a trestáš vzdor těch, kdo ji znají. Ty však, který vládneš silou, v mírnosti soudíš a nás vedeš se vši šetrností, neboť kdykoli chceš, máš moc vždycky v ruce. Takovým jednáním jsi poučoval svůj lid, že spravedlivý musí být lidumilný. Svým synům poskytuješ radostnou naději, že po hříchu dáváš příležitost k lítosti.

2. čtení – Řím 8,26–27

Bratři! Duch nám přichází na pomoc v naší slabosti. Vždyť ani nevíme, oč se máme vhodně modlit. A tu sám Duch se za nás přimlouvá vzdechy, které nelze vyjádřit, a (Bůh), který zkoumá srdce, ví, co Duch žádá a že jeho přimlouvání za křesťany je ve shodě s Boží vůlí.

Evangelium – Mt 13,24–43

Ježíš předložil zástupům toto podobenství: „Nebeské království je podobné člověku, který nasel na svém poli dobré semeno. Ale když lidé spali, přišel jeho

Dokončení na str. 10

Zdá se ti, že toneš v moři *plevele*? Nepodléhej malomyslnosti ani při pohledu na tak velké množství zla. Tam, kde se *rozmáhá hřích, tam se ještě více rozhojňuje milost*⁽³⁾. Odvrát se se vši rozhodností od Zlého a všeho, čím se pyšní, a vrať se celým srdcem k Hospodáři. Jsi součástí jeho dobré úrody, proto ti poslal svého Syna skrze nejčistší Matku, jejíhož Neposkvrněného Srdce se nedotkl ani stín zla. Jim zasvěť sebe i své *ovoce*. Oni bdí nad tvou úrodou, i když je obklopena plevem, protože chtějí, abys i ty *zazářil jako slunce v Otcově království*.

Pane, ty jsi Bůh milosrdný a milostivý. Jsi veliký a činíš divy, ty jediný jsi Bůh. Obrat se ke mně a smiluj se nade mnou.⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

Poznámky:

⁽¹⁾ Gn 1,31; ⁽²⁾ srov. Mt 12,33;

⁽³⁾ Řím 5,20; ⁽⁴⁾ srov. Ž 86,15–16

Blahoslavené panny a mučednice z Guadalajary

Po prvních pěti letech republiky (1931–1936) se ve Španělsku dostala ke slovu krajní levice, jež zahájila otevřený boj proti církvi. Komunisté začali vypalovat a bořit kostely a na jejich troskách umírali v hekatombách zavraždění kněží, řeholníci, řeholnice i laici. Nejznámější obětí byl politický vůdce pravice José Calvo Sotelo, jehož nahradil generál Francisco Franco. Ten vyhlásil nepříteli řízenému z Moskvy boj na život a na smrt, boj za záchranu církve a Španělska. Zvítězil. Uhájil tak zemi před zhoubou ďábelského komunistického režimu, jenž po sobě při svém pokusu o získání moci zanechal více než půl milionu mrtvých, kteří zemřeli jen proto, že vyznávali Krista. Mezi více než 6 800 zabitými zasvěcenými osobami byly i tři karmelitky z Guadalajary.

Sestra Marie Pilar od sv. Františka Borgiáše (vl. jménem Jakuba Martínez Garcíaová) se narodila 30. prosince 1877 v Tarazoně u Zaragozy jako nejmladší z jedenácti dětí manželů Martínezových. Velký vliv na její povolání měl strýc-kněz i obláčka starší sestry Severiny, jež se v Guadalajare stala karmelitkou. Jakuba ji následovala v roce 1898, do té doby se musela starat o ovdovělou matku a bratra-kněze, na jehož faře žila. S touhou po plném sjednocení s Bohem a po svatosti přijala rok nato hábit karmelitek, s ním i jméno Marie Pilar (dle Panny Marie del Pilar – Na sloupu, Zaragoza) a za osobního patrona si zvolila sv. Františka Borgiáše SJ (1510–1572). V klášteře se věnovala nejrůznějším pra-

*Sestra Marie Pilar
od sv. Františka Borgiáše*

cím, byla i fortnýřkou, ráda spravovala liturgické oděvy – už jenom kvůli tomu, že se v nich kolem oltáře pohyboval její bratr Julian, určený za duchovního vůdce guadalajarských karmelitek. Do svého deníku si zaznamenala úkol, který si pro sebe vytyčila: „*Svěřit se cele Božimu milosrdenství, očekávat vše od Ježíše skrze Marii, která nade mnou jako Matka má i Matka milosrdenství bdí. Přijmout s plnou důvěrou vše, co Bůh dává, a za to Tě, můj Ježíši, milovat k zbláznění a toužit po plném sjednocení s Tebou. Kéž nikdo a nic neovládne mé srdce, kromě Tebe, Snoubenče můj.*“

Sestra Terezie od Dítěte Ježíše a od sv. Jana od Kříže (vl. jménem Eusebie García y Garcíaová) pocházela z Mochalesu nedaleko Guadalajary a narodila se 5. března 1909 do kruhu sourozenců, z nichž

*Sestra Terezie od Dítěte Ježíše
a od sv. Jana od Kříže*

vzešli dva kněží. V rodině poctivě zachovávali dennodenní praxi modlitby společného růžence, k níž zvali i sousedy. Její strýc, kanovník Florentin García, rovněž budoucí mučedník té války, ji jako její vychovatel směřoval k sestrám sv. Voršily, jenže Eusebie si v internátě voršilek přečetla *Dějiny duše* od sv. Terezie z Lisieux a o jejím osudu bylo rozhodnuto. Kniha ji tak uchvátla, že již ve svých 16 letech vstoupila na Karmel v Guadalajare a přijala jako řeholní jméno právě jméno autorčino. Spolu s ním přijala jako osobního patrona i sv. Jana od Kříže a upjala se na zachování především tří ctností: lásky, věrnosti a obětavosti. Vzor sv. Terezie jí nedovolil být úzkostlivou, jak dosvědčují slova z jejího deníku: „*Nedělám si těžkou hlavu ze svých vad, naopak, tím, že*

s nimi bojuji, mám příležitost k získání zásluh a jednoho dne mě prozárí nekonečné Boží milosrdenství.“ Z jejích vad, jež zmiňuje, nejvíce vynikal přespříliš prudký temperament a podle svědectví spolusester při beatifikačním procesu musela svést opravdurný boj se svou přirozeností, boj s vítězným koncem, jak dodávaly. Jako zdatná varhanice a zpěvačka doprovázela v klášteře liturgické obřady. Měla i herecké vlohy, takže když v klášterní komunitě hrávaly sestry divadlo, účinkovala vesměs v hlavních rolích. Např. ve hrách o pronásledování katolíků v Mexiku byla obsazována do postav mučednic, které umíraly s výkřikem: „*Ať žije Kristus Král!*“ Jednou při večeři v refektáři položertem na toto téma prohodila, že musí hodně jíst, aby měla dost krve k prolití pro Krista.

Sestra Marie od Andělů (vl. jménem Marcianna Valtrierra Tordesillasová), narozená 6. března 1905 v Getafe, byla na Karmel v Guadalajare přivedena v roce 1929 taktéž četbou Tereziiných *Dějin duše*. Nejen v tom si rozuměla se svou mladší spolusestrou. Její devízou byla poslušnost a kromobyčejná duchovní vyspělost. Pocházela z desíti dětí, z nichž šest v raném věku zemřelo, tři dcery vstoupily do kláštera a bratr Celestýn, jenž byl knězem

Sestra Marie od Andělů

v řádu piaristů, rovněž během komunistického pronásledování vykrvácel pro Krista. O mučednictví snila i ona a nabídla svůj život Bohu jako oběť za obrácení hříšníků. Věčně usměvavá, na všechny milá Marcianna (či později sestra Marie) se tuze ráda modlila modlitbu Páně, fascinována tím, že může Boha oslovovat „*Otče*“. Před přijí-

Zkapalnění krve sv. Pantaleona

tím do karmelitánské rodiny se hodně angažovala na misijním a charitativním poli v rodném Getafe, po přijetí nadšeně psala své sestře: „*Ó, jak velké štěstí je být karmelitkou! Větší ani být nemůže. Každý den jsem stále více nadšená. I zdraví mi slouží. Nyní se modlím jen o to, abych se stávala lepší, protože nejsem vůbec dobrá. Stále si to umiňuji, a stále selhávám.*“

* * *

Když v zemi vypuklo protikřesťanské běsnění, Marie Pilar si do deníku napsala: „*Pane, můj Bože, přijímám z Tvých rukou každý způsob smrti, jaký se Ti zlíbí na mne seslat, se všemi jeho útrapami a utrpeními.*“ Nešlo u ní (ani u dalších řeholnic, jež se Pánu Bohu odevzdaly podobně) o jakési vzrušení z mučednictví, nýbrž o vědomí toho, co může přijít. Dobře znaly průběh revoluce v Mexiku, kde katolíci hynuli po tisících, doslechly se i o znesvěcených kostelech a vraždění věřících v Madridu či Malaze. Byly tudíž připraveny.

Dne 22. dubna 1936 padla Guadalajara do rukou rudých hord a z katolíků, zejména těch v řeholních hábitech, se stala doslova lovná zvěř. Marie Pilar spolustrám řekla: „*Až nás povedou na popravu, budeme zpívat stejně jako naše sestry mučednice z Compiégne.*“ (24. července 1794 byla za Francouzské revoluce popravena skupina šestnácti karmelitek z Compiégne. Cestou na gilotinu zpívaly *Salve Regina*.) Klášteru hrozilo vydrancování, sestram známění či zabití. Proto se oblékly do civilu, přijaly viatikum a ukryly se dílem v jednom penzionu, dílem ve sklepě blízkého hotelu, kde se posléze sešla většina komunity. Aby nevystavovaly majitele hotelu nebezpečí způsobovanému jejich skrýváním, rozhodly se opět se rozdělit. Sestra Terezie od Dítěte Ježíše navrhla 24. července oběma Mariím, aby se šly spolu schovat ke známým bydlícím nedaleko.

U jejich dveří však zvonily marně. Shodou okolností právě v tom okamžiku kolem projíždělo nákladní auto plné rudých revolucionářů. Jedna z fanatických ženštin na jeho korbě v nich poznala řeholnice. Okamžitě o tomto zjištění zpravila své soudruhy, kteří nelenili a vypálili na ně ze svých samopalů. Marie od Andělů padla k zemi jako první. Nestačila ani vykřiknout. Sice ještě byla přenesena do ošetrovny Červeného kříže, z agonie se už ale

V madridském klášteře Encarnación, kde je uchovávána relikvie krve sv. Pantaleona, dochází k podobnému jevu jako v Neapoli na svátek sv. Januária. Krev sv. Pantaleona v den liturgické připomínky tohoto mučedníka každoročně zkapalní. Klášterní kostel se tak 27. července stává cílem mnoha poutníků nejen ze Španělska (v roce 2015 to bylo více než deset tisíc lidí). Věřící mohou samozřejmě kromě účasti na svátostech sledovat na zvlášť připravených velkoplošných obrazovkách detailně snímání proces změny skupenství krve sv. Pantaleona.

„Je to proces velmi pomalý, ale 27. července, právě v den liturgické památky sv. Pantaleona, dochází ke zkapalnění,“ řekl zdejší kněz P. Joaquín Martín Abad.

Pantaleon se narodil v Malé Asii ve 3. století. Byl lékařem na dvoře císaře Maximina, který po něm žádal, aby se zřekl křesťanské víry. Když Pantaleon odmítl, odsoudil jej císař k mučení až k smrti. „Mnozí lékaři,“ dodal otec Abad, „pozorovali zmíněný úkaz, ale jeho vědecké objasnění dosud nikdo nepodal.“

Podle www.radiovaticana.cz

neprobrala. Druhá Marie se slovy: „*Můj Bože, můj Bože!*“ klesla na chodník hned vedle ní. Když její výkřik-modlitbu uslyšeli rudí mordýři, nepřičetní vzteky do jejího ležícího těla začali střilet a jeden z nich ji navíc probodl bajonetem. Přesto i nadále jevila známky života. Lidé, kteří celý masakr nevinných sester rozhořčeně z úkrytu sledovali, ji po odjezdu rudých gardistů přenesli na ošetrovnu vedle již zemřelé spolusestry. Tam stihla políbit podávaný jí růženec a se slovy odpuštění pro své vrahy vydechla naposledy. Nejmladší z trojice, sestra Terezie od Dítěte Ježíše a od sv. Jana od Kříže, se střelbě vyhnula – patrně dorazila na osudné místo o něco později. Chtěla se skrýt v blízkém hotelu. Ten však střežili revolucionáři, kteří jí v tom zabránili. Jeden z nich, ramenatý boxer jménem Palero, se jí naoko ujal a pod záminkou pomoci ji vedl na místní hřbitov, kde měl v úmyslu ji znásilnit. Sestra Terezie věděla, že nebude mít síly vymanit se z jeho mohutného sevření, proto se celou svou slabostí vrhla na Boha. A Bůh ji vyslyšel. Potkali jinou skupinu rudých, kteří

ji začali pod hrozbou násilí nutit k provolávání slávy revoluci a prezidentu Azañovi, zapřisáhlému antiklerikálovi a svobodnému zednáři. Ona však místo toho vykřikla stejně jako postavy, které dříve hrávala: „*Viva Cristo Rey!*“ – „*At žije Kristus Král!*“ Hned poté ji provrtaly projektily z několika samopalů.

Zprávu o mučednické smrti tří sester sepsala představená guadalajarského Karmelu, rodná sestra Marie Pilar. Když byl guadalajarský klášter v březnu 1941 znovu otevřen, byly do něj přeneseny jejich tělesné pozůstatky. Dne 29. března 1987 uznal Jan Pavel II. jejich smrt za mučednickou a povolil je uctívat jakožto blahoslavené. Den jejich úmrtí – 24. července – je i dnem jejich liturgické památky.

* * *

Na stejný den připadá liturgická památka další karmelitánské mučednice z řadění antikatolicky orientovaných španělských komunistických oddílů – blahoslavené Marie Prátové (sestry Mercedes od Srdce Ježíšova, narozené v roce 1880). Ta byla rudými gardami zastřelena spolu s jinými osobami poté, co se v civilním převleku při výslechu přiznala, že je karmelitkou. V ranních hodinách 23. července 1936 ji vytáhli z vězení Casal del Can Catalaji na ulici Rebassada, kde ji postřelili a následně pobaveně pozorovali, kterak pod pražícím barcelonským sluncem postupně dokonává. Ve dvě hodiny ráno 24. července už měli jejich modliteb dost a v půli Kréda její utrpení další dávkou ze samopalu zkrátili. Také ona byla papežem Janem Pavlem II. prohlášena za blahoslavenou, jen o něco později – 24. dubna 1990.

Sestra Mercedes od Srdce Ježíšova

Nejenom uzdravení – o svatém Šarbelovi jinak

Když křesťané na Blízkém východě dělají znamení kříže, dodávají na konci: „Bůh je jeden.“ Tato starobylá tradice je svědectvím, že Ježíšovi vyznavači nejsou modloslužebníci, kteří věří ve tři bohy, jak tvrdí Korán, ale v jednoho Boha ve třech Osobách.

Svatý Šarbel z tohoto tajemství čerpal sílu k životu v blízkosti s Bohem. Denně bral na sebe těžkosti zápasu o vlastní spásu i o duše druhých, pracoval a sloužil Eucharistii, která byla vrcholem jeho setkání s Trojediným Bohem. Za života skrytý a beze zbytku odevzdaný Ježíši, po smrti se stal prostředníkem v mnoha záležitostech spojených nejenom se zázračným uzdravením z nemoci.

Mnich opatrující děti

Jedna muslimská dívka z obce Kabb Ilias v Libanonu uvedla následující svědectví:

„V roce 1994 (bylo mi tehdy 11 let) byla v jednu noc strašná zima. Byla jsem v domě jen s mladšími sourozenci. Máma tou dobou byla s nejmladší sestrou v nemocnici. Hrozně jsem se bála. V jed-

nu chvíli do domu vstoupil nějaký stařec oblečený v černých šatech. Na jeho hlavě byla kapuce. Měl také dlouhou bílou bradu. Vstoupil a řekl docela obyčejně: »Neboj se!«

Pec, která vyhřívala dům, byla vychladlá. Stařec v ní zatopil. V kuchyni stála nádoba, ve které bylo mléko – máma v něm chtěla uvařit rýži. Neznámý vešel do kuchyně a připravoval jídlo. Pak se vrátil ke mně a k mým sourozencům a opakoval s námi učivo (druhý den jsme dostali nejvyšší počet bodů). Potom si muž položil prst na ústa a ještě jednou nám řekl: »Nebojte se!«

Za několik hodin se vrátila máma. Když otevřela dveře, mnich rychle vyšel. Ptala jsem se mámy, jestli ho neviděla, ale odpověděla, že ne. Tehdy jsem jí vylíčila všechno, co se té noci událo. Máma šla do kuchyně a položila dlaň na hrnek.

Byl ještě teplý. Uvěřila nám a začala děkovat Bohu za pomoc, kterou nám seslal.

Po nějaké době jsme navštívili dům mamčininy kamarádky, která je křesťankou. V salóne tam na stěně visel obraz svatého Šarbela. Okamžitě jsem v něm poznala onoho starce. Ukázala jsem rukou na obraz a řekla: »Mami, to tenhle stařec k nám přišel tamté noci!«

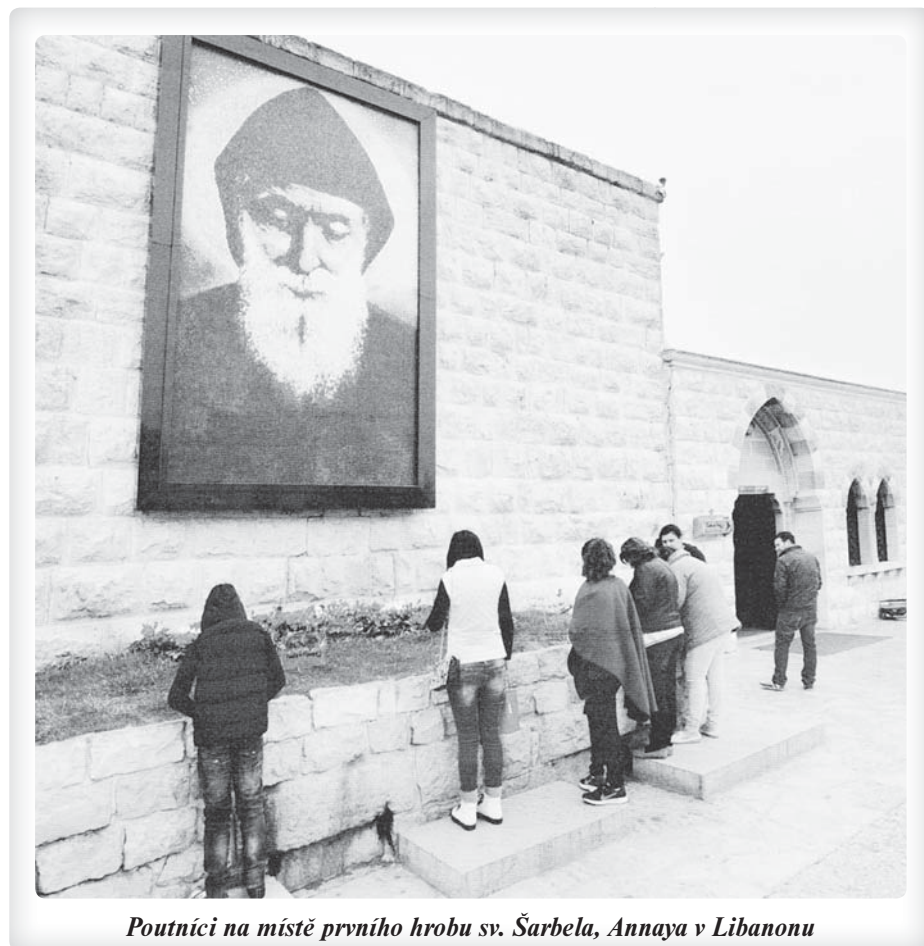
„Svatý Šarbeli, jak jsi krásný, ty, který máš rád vyděšené děti! Ohříváš je, učíš, vaříš pro ně a zůstáváš s nimi až do mámina návratu – děkuji ti z celého srdce!“

Ošetřuje rány a přináší útěchu

Jedna muslimka, která nechce uvádět své jméno, napsala:

„Jaké my Libanonci máme štěstí! Žijeme v zemi, která je podnožím Krista Pána, symbolem pokoje a uzdravení i kolébkou svatých, zvláště svatého Šarbela, svatého Libanonu a přítele všech Libanonců!

Pocházím z provincie El-Beka. Jsem muslimka, ale čím dál víc miluji Pána Ježíše, poněvadž nám poslal svatého Šarbela. Žila jsem v beznaději a v bídě, která dovedla ke smrti moji dcerku ve věku tří měsíců. Jednoho dne po její smrti jsem se cítila hrozně nešťastná. Nebyla jsem schopná dál snášet bídu a hlad, tak jsem se rozhodla spáchat sebevraždu skokem ze střechy domu. Byla jsem v žalostném stavu. A tehdy jsem spatřila svatého Šarbela u dveří pokoje, jak se vznáší nad zemí. V jedné ruce držel hůl, v druhé zlatou kouli. Přiblížil se k rohové skříní, kde se nacházel Korán. Vzal knihu a cestou ke dveřím přečetl: »Ve jménu Boha milosrdného a slitovného: My vás zkusíme trochu strachem, hladem a ztrátou majetku, života i plodů. Vyhlášuj radostnou zvěst trpělivým, těm, kteří – když je postihne neštěstí – říkají: ‚Vpravdě, k Bohu, a vpravdě, k Němu se navrátíme!‘ Hle, ti, nad nimiž je blahoslavenství jejich Pána a milosrdenství. Tito jsou vedeni cestou přímou.« (Súra 2,155–157) V mé mysli utkvěl úryvek »vedeni cestou přímou«. Věděla jsem, že mě svatý Šarbel povede

Poutníci na místě prvního hrobu sv. Šarbela, Annaya v Libanonu

správnou cestou, poněvadž se mi ukázal osobně v tom kritickém momentu.

Za týden se svatý Šarbel objevil podruhé, když jsem seděla u okna a dívala se na děti, které si hrály na dvorku. Vzpomněla jsem si tehdy na svoji zemřelou dcerušku. Pocítila jsem veliký smutek a hořkost, že ona se s nimi bavit nemůže. Tu se objevil svatý mnich nesoucí v dlani bílou holubici. Přistoupil ke mně, otřel mi slzy a řekl: »Neplač! Když ti bude smutno po dcerušce, pošlu ti tu holubici.« Od té doby, kdykoliv začnu vzpomínat na svoji dcerušku, vidím bílou holubici.

Když ke mně přišel svatý Šarbel potřetí, měl můj nejmladší syn za sebou operaci. Vedoucí lékař řekl, že se chlapec z nemocnice nedostane, pokud jeho tělesná teplota neklesne na 37°C. Příštího dne teplota dosahovala 41°C. Lékař nám nedovolil nemocnici opustit. Za úsvitu jsem se začala modlit k Pánu Ježíši o zázrak, poněvadž jsem se musela vrátit k ostatním dětem, které zůstaly doma samotné. Korán učí, že jenom Ježíš může dělat zázraky. V tu chvíli jsem uslyšela Maždu Er-Rumi, jak zpívá o svatém Šarbelovi. Když jsem slyšela tu píseň, vyslovila jsem nahlas: »Kde jsi, svatý Šarbeli?« Náhle jsem si všimla, že se stav mého syna začíná zlepšovat. Bože! Svatý Šarbeli, jak jsi zázračný! Zavolala jsem ošetřovatelku a ona po změření teploty zjistila, že syn má 37°C. Dodám ještě navíc, že z toho vznikl spor mezi ní a lékařem, který teprve začal vyšetřovat moje dítě. Chtěla jsem je uklidnit, vstala jsem a pověděla jistým hlasem, že to je jeden ze zázraků svatého Šarbela. Tehdy nám dovolili nemocnici opustit.

Díky pomoci svatého Šarbela se můj život k nepoznání změnil. Díky svatému mnichovi vychovávám děti v laskavosti, moudrosti, štedrnosti a odvaze.“

Šance na přežití – 1%

Vypráví Maria Tarrazi:

„Narodila jsem se v Ašaši na jihu Libanonu. Moje máma měla velikou úctu ke svatému Šarbelovi. Když jsem se narodila, vážila jsem 900 gramů a mé plíce nebyly plně vyvinuté. Musela jsem prožít tři měsíce v inkubátoru. Dávali mi trubičkami speciální výživu. Lékaři řekli mé matce, že nepřežiji, poněvadž jsem měla řadu nemocí a moje váha nedávala moc naděje na uzdravení. Moji rodiče byli požádá-

Tělesná uzdravení a mimořádná péče vedoucí k obrácení jsou jenom pozváním, které Bůh posílá každému z nás: abychom i my žili pro nebe

ni, aby souhlasili s operací s tím, že šance, že se podaří, je nanejvýš 1 %.

Den před operací, kolem půlnoci, přišel k matce svatý Šarbel. Když se probudila, řekl jí: »Přines bílé prostěradlo, polož na ně svou dcerku v předložce. Dej mi jehlu, nit a nůžky, abych mohl provést operaci.« Máma přinesla předměty, které si svatý vyžádal, a šla spát. K ránu řekla mému otci, co se stalo. Oba rodiče jeli do Annayi a položili na mne oděv svatého Šarbela (relikvie z jeho hábitu). Když přišel čas operace, máma požádala lékaře, aby zopakovali vyšetření. Ti nedokázali skrýt své překvapení – ukázalo se, že jsem zdravá! Operace nebyla zapotřebí!“

Svatý Šarbel a známá libanonská dárkyně

„Mezi lidmi, které jsem znala, se říkalo: »Svatý z Libanonu?!« Začala jsem myslet a mluvit jako oni: »Co to je za výmysl?! Do reklamy na Libanon se hodí všechno: zelené lesy, pěkné počasí, prastaré cedry, a teď vymysleli módu se svatým... Celá ta reklama má jenom jeden cíl: skrýt onu hořkou skutečnost, ve které tady žijeme.«

Přes měsíc a půl mě trápila chřipka. Jednu chvíli jsem úplně ztratila hlas. Od

té doby mě neopouštěl strach a obavy, jestli to náhodou není nějaká nevyléčitelná nemoc, jako třeba rakovina hrtanu.

Jednoho dne mi moje přítelkyně a sousedka Ráchel řekla:

- Ptala se na tebe paní Mo'arbes a chtěla, abys ji navštívila.

- A kdo to je?

- Žena, u které v domě vytéká olej z obrazu svatého Šarbela.

- Kde bydlí?

- V Rafjunu, blízko odtud. Že bychom tam jely spolu?

- Jestli chceš, můžu jet s tebou – odpověděla jsem bez velkého nadšení. A dodala jsem:

- Ale co ode mne chce?

- Viděla něco ve snu a chtěla by si s tebou o tom promluvit.

Vydaly jsme se tedy na cestu k paní Mo'arbes. Ta žena nám okamžitě sdělila, že ji svatý Šarbel oznámil, že se nemusím obávat, protože to není nádor. Dodávám, že paní Mo'arbes dříve nevěděla nic o mé nemoci. Žena mi dala kousek vaty nasáklé olejem, abych ho polkla. Když jsem to udělala, okamžitě jsem získala zpátky hlas. A ani stopy po chřipce! Od té chvíle jsem se začala zajímat o toho svatého a přestala jsem o něm mluvit negativně.“

Žít pro nebe

„Celá církev, od východu až k západu, je dnes zvaná k veliké radosti. Naše srdce se obrací k nebi, kde od této chvíle víme s jistotou, že svatý Šarbel je sjednocen s nezměrným štěstím svatých, ve světle Kristově, kde ho velebí a přimlouvá se za nás.“ (Z homilie Pavla VI. pronesené během kanonizace otce Šarbela 9. října 1977) Ta radost, o které mluvil blahoslavený Pavel VI., trvá dodnes skrze obzvláštní poslání, které se uskutečňuje prostřednictvím svatého Šarbela. Tělesná uzdravení a mimořádná pomoc jsou jen pozváním, které Bůh adresuje každému z nás: abychom i my žili pro nebe, pro Boží chválu, abychom už zde velebili Stvořitele společně se svatými, které Bůh speciálně poslal do naší cesty. K nim v současné době patří bezesporu svatý Šarbel – pokorný vyslanec milosrdného Krista do celého světa.

*Z Miłujcie się! 1/2017
přeložila-vv-*

Svatý Šarbel Machlúf - přítel Boha i lidí

Přestože byl nejspornějším studentem teologie v Kfifane, nenapsal žádnou knihu. O tomto libanonském poustevníkovi říká, že všechny chvíle svého života naplnil Kristem, když za ním šel cestou kříže a unesený Božím milosrdenstvím.

Svatý Šarbel (1828–1898) žil zcela skrytý před světem. Současníci o něm říkali, že byl „zpitý Bohem“. Dovolil Ježíšovi natolik proměnit své srdce, že se stal viditelným znamením jeho přítomnosti. I dnes Pán Ježíš na jeho přímlyvu uskutečňuje nevidaná uzdravení lidí na duši i na těle po celém světě. Svátý Šarbel dokonale naplnil Kristovo vybídnutí: „Chce-li někdo jít za mnou, zapři sám sebe, vezmi svůj kříž a následuj mě. Kdo si totiž chce zachránit život, ztratí jej, ale kdo svůj život ztratí kvůli mně, ten jej zachrání. K čemu tedy je člověku, když získá celý svět, zahubí-li se nebo zničí-li sám sebe?“ (Lk 9,23–25) Po smrti o vigílii Božího narození roku 1898 byl svatý Šarbel pohřben do společného hrobu. Tak skončil jeho pozemský život. Ale už od první noci po jeho pohřbení z jeho hrobu vycházely tajemné záblesky světla nevidané síly. Bylo tedy rozhodnuto tělo zemřelého řeholníka vyzvednout a během exhumace se ukázalo, že nepodléhá rozkladu. Bylo měkké a jakoby živé a navíc se hojně „potilo“ krví a vodou.

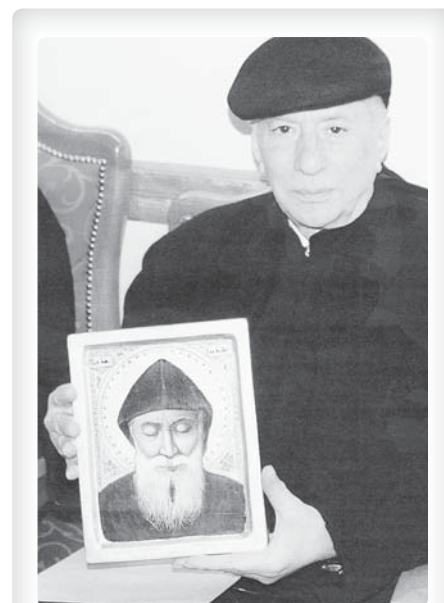
Beatifikační proces otce Šarbela začal v roce 1927. Do roku 1950 tekutina vyvěrající z jeho těla naplnila novou, kovovou rakev, a to v takovém množství, že začala způsobovat její korozi. Bylo tedy rozhodnuto rakev otevřít, aby bylo možné onen „olej“ přelít do velké nádrže. Během tří měsíců, kdy bylo tělo svatého vystaveno veřejnosti, se uskutečnilo 3 800 zázraků na jeho přímlyvu, a pokaždé šli mniši s děkovaným procesím s Nejsvětější svátostí do jeho cely v poustevně. Otec Louis Matar, odpovědný za dokumentování zázraků na přímlyvu svatého Šarbela, vyprávěl, že se tehdy procesí konala bez přestání za zvuků klášterních zvonů.

Pro Boha není nic nemožného

Během návštěvy zástupců redakce polského časopisu *Miujcie się!* v klášteře v Annayi 2. dubna 2016 otec Louis vylíčil také jinou neuvěřitelnou událost z března téhož roku. Jedné asyrské rodině z Bejrútu, která žije v Holandsku, se

narodila velice nemocná holčička Iliana s rozštěpem lebky, křivým nosem, hluchoněmá, slepá a ochrnutá. V průběhu tří a půl let od narození onoho děvčátka její zničení rodiče navštívili přes 100 lékařů specialistů. Nakonec se otec rozhodl, že svou dcerku přiveze do Bejrútu k babičce, o níž věděl, že vždy velmi ctíla svatého Šarbela. Babička nečekala a hned se s Ilianou vypravila do poustevny svatého Šarbela v Annayi. Celý den vroucně prosila o zázrak. Když dojela na parkoviště před poustevnou, a otevřela dveře auta, dítě samo přešlo z auta k cele světce! Babička spolu s dalšími poutníky tedy vyšla na kopec, modlila se a úpěnlivě prosila svatého poustevníka, aby bylo dílo uzdravení dokončeno. Po modlitbě v poustevně se babička s vnučkou vrátily do Bejrútu. Když Iliana spala, v noci se jí ukázal svatý Šarbel. Položil jí své ruce na oči, potom na uši, na nos a ústa, přičemž celou noc rozmlouvali v syrském jazyku. Když se děvčátko ráno probudilo, ukázalo se, že je úplně uzdravené! Začala vidět, slyšet i mluvit. Její lebka srostla a nos se narovnal. Když to otec uviděl, nasedl do prvního letadla a vrátil se s dítě-

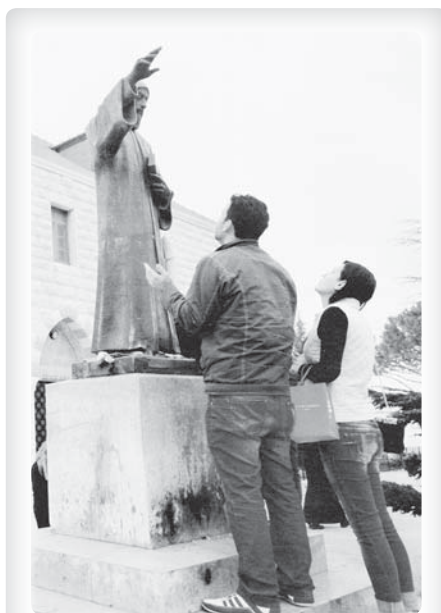
tem do Holandska a začal navštěvovat ty lékaře, kteří dosud jeho dceru bezvýsledně léčili. Všichni byli ohromně překvapeni.

Otec Louis Matar věří, že žije díky přímlyvě sv. Šarbela

ni tím, co se stalo. Otec sebral všechny lékařské dokumenty týkající se jeho dcery a společně s celou rodinou znovu přiletěl do Libanonu, aby poděkoval Bohu za zázračné uzdravení svého dítěte na přímlyvu svatého Šarbela.

Další zázrak se týká samotného otce Louise. Je tomu něco přes dva roky, kdy během slavení Eucharistie v poustevně svatého Šarbela tento mnich ztratil vědomí. Na místě byl tehdy jiný kněz, který mu udělil svátost pomazání nemocných, protože soudil, že řeholník nežije. Otce Louise rychle odvezli do nemocnice. Krev v jeho těle přestala proudit, puls se nedal zjistit. Vedoucí lékař tehdy požádal převora kláštera o souhlas s operací srdce otce Louise, ale na poslední chvíli se rozhodli provést mu koronarografii. Sklerotické vrstvy byly tak značné, že nástroj se dostal do stehenní tepny jenom na jeden a půl centimetru. Po podání léku začali čistit tepnu. Takto z ní dostali na sedmdesát ložisek, která vypadala jako kamínky. Žel, jeden z takovýchto „ka-

Socha sv. Šarbela před vchodem do kláštera v Annayi

mínků“ namísto toho, aby vyšel, zcela zablokoval krevní oběh. V té chvíli už lékař nemohl nic dělat. Přítomným řeholníkům tedy sdělil informaci, že otec Louis vlastně zemřel. Krev přestala proudit a obraz na monitoru zčernal. Když mniši uslyšeli, že otec Louis umřel, jedním hlasem vzkřikli: „Svatý Šarbela!“ V tu chvíli se obrazovka zapnula, žíly otce Louise byly zázračně uvolněny, krev v těle začala proudit a mrtvý se vrátil k životu. Jak říká otec Louis, dostal tehdy od Boha nový život, aby se více modlil, konal pokání a vyprávěl o zázracích uskutečněných na přimluvu toho velikého svatého.

Zázraky k beatifikaci a ke kanonizaci

V beatifikačním procesu svatého Šarbela byly zdokumentovány a do Říma poslány dva zázraky.

První bylo uzdravení Alexandra Obeidy. Tento Libanonec byl kovářem a pocházel z Baabdat. V roce 1937 si následkem úrazu poškodil jedno oko a přestal na něj vidět. Lékař, který ho prohlížel, tvrdil, že nemoc, která se do něj dostala, ohrožuje i kovářovo druhé, zdravé oko. Proto mu radil, aby si dal nemocné oko odstranit. Potvrdil to i další specialista z Bejrútu. Alexandr na operaci jít nechtěl, čekal ale s vírou na znamení, že se má vydat ke hrobu svatého Šarbela pro zázrak uzdravení. Nepřestával se modlit, až se mu jedné noci ukázal svatý Šarbela a radil mu jít do kláštera v Annayi. Tam Alexandr strávil celý den v modlitbách, načež u hrobu Svatého usnul. Najednou začal pociťovat bolest v oku. Dalšího dne se rozhodl, že se vrátí do Baabdat, a bolest v jeho oku

Iliana Sajde se narodila s rozštěpnou lebkou, křivým nosem, hluchoněmá, slepá a ochrnutá. Díky přimluvě sv. Šarbela Iliana dnes normálně vidí, slyší a mluví.

rostla natolik, že už nebyla k vydržení. Nakonec se Alexandrovi podařilo na chvíli usnout. Ve snu spatřil řeholníka, který mu vetřel do oka nějaký prášek a řekl: „Budeš hodně trpět, ale budeš uzdraven.“ A potom zmizel. Alexandr také spatřil na zemi nápis: „Sluha Boží Šarbela.“ Když se probudil, zakryl svoje zdravé oko šátkem, načež pohlédl na obraz Svatého, a viděl ho zřetelně svým druhým okem, na které do té doby kvůli úrazu neviděl. Lékařská vyšetření potvrdila, že Alexandr svým uzdraveným okem vidí, ačkoliv v něm má úplně poškozenou sítnici.

Druhým zázrakem v beatifikačním procesu je uzdravení sestry Marie Abel Qoumari z Kongregace Nejsvětějších Srdcí Ježíše a Marie. Sestra Marie pocházela z Hammány. Do řehole vstoupila roku 1929. Za několik let začala trpět břišními potížemi. Všechno, co snědla, zvrátila. Lékaři jí potvrdili žaludeční vředy. Navíc se ukázalo, že játra, žlučník a ledvina sestry Marie byly tak spojeny, že tvořily jako by jeden orgán a neplnily své funkce. Ani po čtyřhodinové operaci výsledky nebyly dobré. Sestra i nadále nemohla nic přijímat a její bolesti vzrůstaly. Navíc se objevily bolesti v kostech, ochrnutí pravé ruky a problémy se zuby. Sestra Marie mohla chodit jenom o holi a žila s vědomím, že se nezadržitelně blíží smrt. Když se k ní dostala zpráva o zázracích na přimluvu svatého Šarbela, začala ho vroucně prosit o uzdravení. Otec Šarbela se jí tehdy ukázal ve snu a požehnal jí. Tehdy se sestra Marie rozhodla vydat se společně s dalšími sestrami do Annayi. Do kláštera se dostala ve velmi špatném stavu, proto se jí rozhodli položit ke hrobu světce. Jednu chvíli

SLOVA SVATÉHO ŠARBELA O EUCHARISTII

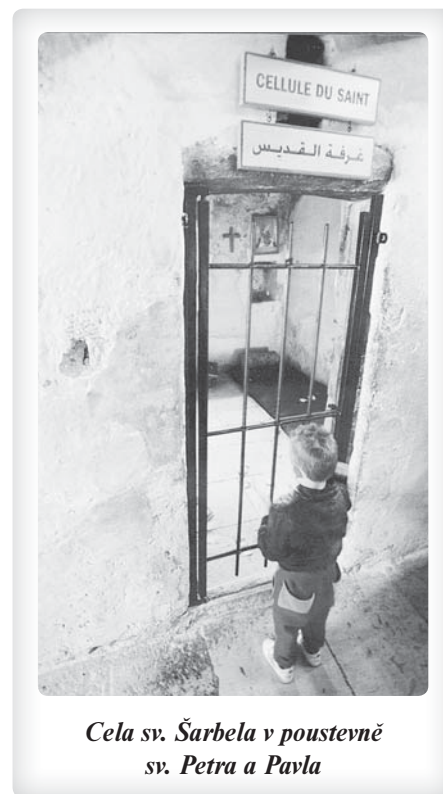
„Lidé hledají zázraky, aby uvěřili a spatřili na vlastní oči, chtějí poselství, aby uslyšeli a věděli, touží po konkrétních cestách, aby po nich kráčeli a dosáhli spásy a štěstí. Přece zázrak – to je Eucharistie, znamení – to je kříž, poselstvím je evangelium a spása je v církvi.“

„Nejdůležitějším a největším zázrakem je Eucharistie, Kristovo Tělo, velikonoční Beránek, který snímá hříchy světa, Bůh Živý, který vstal z mrtvých.“

„Nehledej spásu mimo Kristovu církev. Nezapývej se sháněním zázraků větších než zázrak Eucharistie. Drž se daleko od klamně magie, která tě doveče k prázdnotě.“

„Jen skrze kříž, církev, evangelium a Eucharistii se můžeš stát svatým.“

řeholnice natáhla ruku směrem k náhrobní desce. Při modlitbě si povšimla, že na desce je vyryto jméno „Šarbela“, které obklopují svítící se kapičky potu. Namočila tedy kapesník v tekutině a s vírou jí potřela nemocná místa. Po zádech jí tehdy přešel jakoby proud a začala chodit. Došlo se jí úplného uzdravení na přimluvu svatého Šarbela.

Cela sv. Šarbela v poustevně sv. Petra a Pavla

Beatifikace otce Šarbela uskutečněná blahoslaveným Pavlem VI. dne 5. prosince 1965, se stala událostí II. vatikánského koncilu. Účastnili se jí představitelé všech křesťanských vyznání i jiných náboženství. Tak se ona událost stala prorockým

činem v perspektivě nebeského poslání otce Šarbela s celosvětovým dosahem.

V den beatifikace svatého Šarbela se stal také zázrak, který byl o 12 let později podkladem pro jeho kanonizaci 9. října roku 1977. Ke hrobu svatého přišla Mariam Assaf Awwad. Ta žena měla rakovinu. Po operaci jater a střev, kde našli rakovinotvorné buňky, jí operovali také krk. Všechny tyto chirurgické zásahy se minuly účinkem. Rakovina zaútočila na mandle Mariam. Žena už nechtěla žádnou další terapii, jenom prosila svatého Šarbela, aby ji buď uzdravil, nebo aby jí dal síly ke snášení nemoci. „Copak mi nedaruješ uzdravení z té nemoci, svatý Šarbeli? Jsi přece velikým Svatým, který vyprošuje uzdravení slepých i chromých. Když budu z té nemoci uzdravena, půjdu ti poděkovat do tvého sanktuária,“ říkala Mariam. Po této modlitbě se ráno probudila zdravá a přišla za zázrak poděkovat do sanktuária svatého Šarbela.

U maronitů připadá vzpomínka na svatého Šarbela každoročně na třetí neděli v červnu. Za dobu od 21. června 2015 do 2. dubna 2016 bylo v klášterních análech zapsáno už 88 zázraků, z toho 12 případů lidí nepokřtěných – muslimů, sunnitů, šiitů, drúzů a alavitů. Souhrnný počet uzdravení dnes překračuje 26 000.

Svatý Šarbela nám ve své veliké pokoře skrze znamení a zázraky poukazuje na Krista Zmrtvýchvstalého, stále přítomného ve svátostech pokání a Eucharistie. Vyzývá nás také k obrácení, k radikálnímu odmítnutí každého hříchu, který je zdrojem veškerého lidského neštěstí. Ujasňuje nám, že nutnou podmínkou uzdravení je naprostá důvěra v Boží milosrdenství, vytrvalá každodenní modlitba, okamžitě pozvednutí se z každého hříchu ve svátosti pokání a co nejčastější přijímání Ježíše v Eucharistii.

Z Miłujce się! 3/2016 přeložila -vv-

UPOZORNĚNÍ:

Další pokračování (77) **Summary svatého Josefa** od Isidora Isolaniho OP uveřejníme nejdříve až v 31. čísle Světla. Děkujeme za pochopení.

Redakce

Zjevení Královny míru pro Mirjanu Soldo

„Drahé děti! Děkuji vám, že odpovídáte na mé prosby a že se tu shromažďujete kolem mne, vaši nebeské Matky. Vím, že na mne myslíte s láskou a nadějí. I já pocítuji lásku vůči vám všem, jak ji pocítuje i můj přemilý Syn, který mne ve své milosrdné lásce znovu a znovu posílá k vám. On, který byl člověk, který byl a je Bůh – jeden i trojí. On, který kvůli vám trpěl jak tělem, tak i duší. On, který se učinil chlebem, aby živil vaše duše a tak je spasil. Děti moje, učím vás, jak být hodni jeho lásky, jak svoji mysl nasměrovat k Němu, abyste žili mého Syna.

Apoštolové mé lásky, přikrývám vás svým pláštěm, neboť jako Matka si vás přeji chránit. Prosím vás, modlete se za celý svět. Moje srdce trpí. Hříchy se množí, jsou čím dál početnější. Ale s pomocí vás, kteří jste pokorní, skromní, naplnění láskou, skrytí a svatí, mé Srdce zvítězí. Milujte mého Syna nade všechno a celý svět skrze Něho. Nikdy nezapomínejte, že každý váš bratr v sobě nosí něco drahocenného – duši. Proto, děti moje, milujte všechny ty, kteří neznají mého Syna, aby modlitbou a láskou, která z modlitby vychází, se stali lepšími, aby dobrota v nich mohla zvítězit, aby se duše spasil a měly věčný život. Apoštolové moji, děti moje, můj Syn vám řekl, abyste se milovali navzájem. Necht' je to zapsáno ve vašich srdcích a modlitbou se snažte tu lásku žít. Děkuji vám.“

2. července 2017

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

nepřítel, rozházel mezi pšenici plevel a odešel. Když pak osení vyrostlo a nasadilo na klas, tehdy se ukázal i plevel. Tu přišli služebníci k hospodáři a řekli mu: „Pane, copak jsi nenasel na svém poli dobré semeno? Odkud se tedy vzal plevel?“ On jim odpověděl: „To udělal nepřítel.“ A služebníci mu řekli: „Máme jít a sesbírat ho?“ On však řekl: „Ne. Jinak byste při sbírání plevele mohli s ním vytrhat i pšenici. Nechte obojí spolu růst až do žní a o žních řeknu žencům: Nejprve seberte plevel a svažte ho do snopků k spálení, ale pšenici shromažďujte do mé stodoly.“ Předložil jim další podobenství: „Nebeské království je jako hořčičné zrnko, které člověk vzal a zasal na svém poli. Je sice menší než všechna semena, ale když vyroste, je větší než ostatní zahradní rostliny a stane se z něho keř, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích.“

Pověděl jim jiné podobenství: „Nebeské království je jako kvas, který vzala

žena a zadělala ho do tří měric mouky, až se všechno prokvasilo.“

To všechno mluvil Ježíš zástupům v podobenstvích a bez podobenství k nim vůbec nemluvil. Tak se mělo naplnit, co řekl prorok: „Otevřu ústa v podobenstvích, vypovím, co bylo skryté od založení světa.“ Potom rozpustil zástupy a šel domů. Jeho učedníci k němu přistoupili a prosili: „Vylož nám to podobenství o pleveli na poli.“ Odpověděl: „Ten, kdo rozsévá dobré semeno, je Syn člověka, pole je svět. Dobré semeno jsou synové Království, plevel jsou synové toho Zlého. Nepřítel, který ho zasal, je ďábel. Žeň je skonání věku, ženci jsou andělé. Jako se sbírá plevel a spaluje v ohni, tak bude i při skonání věku. Syn člověka pošle své anděly, ti posbírají z jeho království všechny svůdce a ty, kdo dělají nepravosti, a uvrhnou je do ohnivě pece; tam bude pláč a skřipění zubů. Tehdy budou spravedliví v království svého Otce zářit jako slunce. Kdo má uši, slyš!“

Mše svatá (1)

I. PODSTATA MŠE SVATÉ

Co je oběť?

Slovem „oběť“ rozumí se viditelný dar, který člověk Bohu dobrovolně přináší, aby naznačil své odevzdání Bohu a aby uznal, ctil a velebil dokonalou nadvládu Boží.

Potřeba oběti

Oběť je pro člověka nutná, poněvadž člověk ve svém bytí a ve své podstatě je každým okamžikem na Bohu závislý. Co máš v řádu přirozeném i v řádu milosti, máš zcela a úplně pouze od dobrotivého Boha. Byl bys za to povinen Bohu zcela se obětovat a se zničit, poněvadž však Bůh si to nepřeje, upravil přirozenost lidskou tak, aby člověk místo sebe Bohu přinášel v oběť jiný dar a jej zničil na vyznání Boží nadvlády.

Obětovalo se vždy?

Oběť je tak stará jako lidstvo samo, proto se s ní setkáváme všude a vždy. Všude pociťuje člověk svou závislost na Bohu, všude má povinnost Jemu děkovat, Jemu se klanět, Jej prosit a usmiřovat. Proto se přinášely oběti nejen u pohanů, ale i u židů, a to oběti zápalné, prosebné a smírné. U židů Bůh sám ustanovil zvláštní předpisy co do obětních darů a způsobu obětování. Tyto oběti však zanikly, jelikož byly pouhými předobrazy dokonalejší Oběti, jedině Bohu milé.

Která je Oběť jedině Bohu milá?

Ježíš Kristus, Syn Boží, sám je onou Obětí, jenž se za nás obětoval (Žid 9,14) svému nebeskému Otci svým vtělením, životem, námahami, utrpením a přehořkou smrtí na kříži.

Měly oběti Ježíšovou Obětí na kříži přestat?

Nikoliv. I v Novém zákoně měla být z vůle Boží vždy trvajících obětí, oběť to Bohu nekonečně milá, již se obnovuje stále Obětí na kříži; touto obětí je mše svatá.

Co je tedy mše svatá?

Mše svatá je obnovení a pokračování toho, co Kristus Pán při poslední večeři konal a přikázal konat svým apoštolům

na svou památku. Tehdy proměnil chléb a víno ve své nejsvětější Tělo a Krev, které chtěl obětovat na odpuštění hříchů; slavně pod těmito způsoby nekrvavým způsobem krvavou Obětí na kříži. A toto je onen úkon, který od biskupů a kněží jakožto od nástupců apoštolů ve jménu Ježíše Krista, podle pravomoci udělené jim a jejich nástupcům, bývá obnovován na našich oltářích. Mše svatá je tedy vždy trvajícím obnovováním krvavé Oběti na kříži, přičemž Kristus Pán se obětuje svému nebeskému Otci za spásu lidstva jako kdysi na kříži, jenže nekrvavým způsobem pod způsoby chleba a vína jako při poslední večeři prostřednictvím kněží k tomu vyvolených.

Je tedy mše svatá pravou obětí?

Je, a to právě jako Oběť na kříži; neboť je při mši svaté a na kříži též obětní dar, též kněz – Ježíš Kristus, jelikož kněží skrze své svěcení představují jeho osobu. Jedině ve způsobu obětování je rozdíl, a to ten, že, co se dělo na kříži krvavým způsobem, děje se při mši svaté způsobem nekrvavým.

Ustanovil Kristus Pán tuto oběť?

Ustanovil. Poznáváme to zřejmě:

1. **Z předobrazů** této svaté Oběti ve Starém zákoně. Takovými předobrazy byly chleby předkladné a víno, které se vylévalo před Bohem jako oběť, dále chleby nekvašené, jež se požívaly s velikonočním beránkem, zvláště však nekrvavá oběť Melchizedeche, o němž David předpovídá, že Kristus jako kněz přinese Oběť dle řádu Melchizedeche. (Ž 110,4)

2. **Ze slavných prorockých předpovědí proroka Malachiáše**, který předpovídá zavržení obětí židovských a zavedení Oběti mše svaté. „Nemám ve vás zalíbení, praví Hospodin zástupů, a dary z vaší ruky nepřijmu. Od východu slunce až na západ bude mé jméno velké mezi pronárody. Na každém místě budou přinášet mému jménu kadidlo a čistý obětní dar.“ (Mal 1,10-11) Toto přislíbení se splnilo jedině mši svatou v církvi. Židé nemají po zboření Jeruzaléma chrám, kněze, oltář.

3. **Ze zřejmých slov, jimiž Kristus Pán ustanovil tuto oběť**, v oněch známých slo-

vech, kterými Božský Spasitel ustanovil svatou večeří, klade důraz na její obětní charakter vzhledem ke krvavé Oběti na kříži. „Vezměte a jezte; toto je mé Tělo, které za vás se vydává.“ (srov. Lk 22,19) „Pijte z něho všichni. Neboť toto je má Krev Nového zákona, která bude vylita za vás a za mnohé na odpuštění hříchů.“ (srov. Mt 26,27-28) Je tedy Tělo a Krev Kristova ve svaté večeři obětní Tělo a obětní Krev, které se vydávají a obětují. Sv. Pavel vysvětluje rozkaz Kristův „To čiňte na mou památku“: „Kdykoli budete jíst tento chléb a pít tento kalich, smrt Páně budete zvěstovat, dokud on nepřijde [tj. až do skonání světa].“ (srov. 1 Kor 11,26)

4. **Z Ježíšova přislíbení, že zůstane se svou církví až do konce časů.** (Mt 28,20) Žije tedy a působí v ní až do konce časů neviditelným způsobem celý a nerozdílný jako týž, kterým se lidskému pokolení stal svým vtělením, životem, smrtí a zmrtvýchvstáním – jako Vykupitel a věčný Velekněz dle řádu Melchizedeche, a obětuje se stále nekrvavým způsobem svému nebeskému Otci, jako kdysi krvavým způsobem na kříži, což se právě děje při mši svaté.

5. **Ze stálého podání církve.** Ve Skutcích apoštolů čteme o prvních křesťanech: „Trvali pak v učení apoštolském, byli spolu, lámali chléb a modlili se.“ (Sk 2,42) Slovy „lámali chléb“ se rozumí Oběť mše svaté; neboť sv. Pavel píše: „Kalich požehnání, který žehnáme, zdali není společenství Krve Kristovy? A chléb, který lámeme, zdali není účastí Těla Páně?“ (1 Kor 10,16) Již tedy svatí apoštolové přinášeli s věřícími oběť mše svaté. V Římě se dosud zachoval oltář, na němž sv. Petr obětoval mši svatou.

V popisu mučednické smrti sv. apoštola Ondřeje se praví, že sv. Ondřej na otázku, kterému Bohu obětuje, odpověděl: „Přináším na oltáři neposkrvněného Beránka Božího jako oběť, potom požívá věřící lid Tělo a Krev Beránka Božího, které zůstávají přece neporušeny a živý.“ A co praví svatí učitelé církve, počínaje žáky svatých apoštolů až do posledního církevního učitele sv. Alfonse z Liguori⁽¹⁾ o této svaté Oběti? Poslyšme jen některé z nich. Slavný biskup a žák apoštolů sv. Ignác⁽²⁾ praví: „Tělo a Krev Pána našeho Ježíše Krista

na oltáři je jedna a jediná Oběť v církvi Boží.“ Papež *Alexandr I.* (119)⁽³⁾ posílá z katakomb okružní list všem křesťanům, v němž praví: „Víte zajisté, bratři, že nelze si myslit dokonalejší Oběti a vzácnějšího obětího daru než Tělo a Krev Ježíše Krista na našich oltářích.“

Sv. Cyprián, biskup kartaginský (†258), píše v listě *Ceciliovi*: „Ježíš Kristus je Velkněz a Oběť zároveň; nejprve sám se obětoval při poslední večeři a přikázal totéž činit na svou památku. Nyní je kněz, který na místě Krista v církvi Bohu Otci tuto pravou a celou Oběť přináší.“ Vpravdě každý katolický kněz učí dnes právě tak, jako tento církevní učitel.

V Hippo žil ve 4. století slavný biskup a učitel *sv. Augustin*. Nuže, co praví o mši svaté? „Ježíš Kristus chtěl, aby Svátost oltářní byla denní obětí církve a tuto oběť

Těla a Krve Kristovy přináší kněz.“ Jak jednoduchá, jasná a zřejmá jsou tato slova! Ve městě *Niceji* konal se roku 325 *velký církevní sněm*, jehož se zúčastnilo 300 biskupů a přes 1000 kněží. Mnozí z nich se vyznamenali zákrakly, vytrpěli za víru mučednickou smrt. A toto slavné shromáždění svatých biskupů učí slavnostně o mši svaté: „Chléb a víno proměňuje se v Tělo a Krev věčného Slova; to je Beránek Boží, který od kněží bývá obětován; to je pravá, živá a nekrvavá Oběť v církvi Boží.“ Jak úplně souhlasí tento výrok přelavného sněmu se stálým učením katolické církve!

V 16. století vypukla nešťastná reformace a rozdvojení ve víře; bludaři zavrhlí i Oběť mše svaté. Proti těm učí *Tridentský sněm* za souhlasu se sněmem nicejským toto: „Učí-li kdo, že se při mši svaté ne-

přináší Bohu pravá a skutečná oběť, nebo že ta oběť není nic jiného, než že se Kristus sám dává za pokrm, budiž vyloučen z církve.“ (Sezení 22, kánon 1)

(Pokračování)

Zdroj: Postilla ctihodného otce Leonarda Goffinea, kněze řádu premonstrátského. Romuald Promberg, Olomouc 1907, str. 620–622

(Redakčně upraveno)

Poznámky:

⁽¹⁾ Od doby sepsání tohoto textu uplynulo více než 100 let. Je tedy nasnadě, že seznam církevních učitelů nekončí *sv. Alfonsem z Liguori*. [pozn. red.]

⁽²⁾ Čili *sv. Ignác z Antiochie*. [pozn. red.]

⁽³⁾ Zřejmě nepřesnost v datování. Podle všeho byl *Alexandr I.* umučen v roce 115 či 116. [pozn. red.]

Zemřel kardinál Joachim Meisner

Dne 5. července zemřel ve věku 83 let kardinál Joachim Meisner. Emeritní kolínský arcibiskup byl právě na dovolené v lázních Bad Füssing.

„*Opakovaně prohlásil, že nemá strach ze smrti. Ve středu jeho života stál Bůh – a nic jiného pro něho nemělo cenu. Celý jeho svět, myšlení, jednání, výklad politického a společenského dění se odvíjel jedině od Krista. Smrt pro něj tedy byla jednoduše přechodem z jedné ruky Boží do druhé,*“ reagoval na zprávu o odchodu svého předchůdce kardinál Rainer Maria Woelki pro mikrofony kolínské rozhlasové stanice *Domradio*, kterou kardinál Meisner sám založil.

Zesnulý kolínský emeritní arcibiskup se narodil v roce 1933 ve Vratislavi (nyní Polsko), kterou po druhé světové válce musela jeho rodina opustit. Do kněžského semináře vstoupil v roce 1951 a později studoval filosofii a teologii v Erfurtu, kde byl v roce 1962 vysvěcen na kněze. V roce 1975 přijal v Erfurtu biskupské svěcení, v roce 1980 ho papež Jan Pavel II. jmenoval berlínským arcibiskupem a v roce 1983 mu udělil kardinálský titul. V letech 1982–1989 předsedal Berlínské biskupské konferenci (pro území tehdejší Německé demokratické republiky). Po smrti kolínského arcibiskupa Josepha kardinála Höffnera byl Meisner v roce 1988 jmenován

jeho nástupcem; do úřadu byl uveden v únoru 1989. Po dosažení věkové hranice 75 let kardinál Meisner podal rezignaci, ale papež Benedikt XVI. ho požádal o další setrvání v úřadě, během kterého se v Kolíně nad Rýnem konal Světový den mládeže (2005) a Národní eucharistický kongres (2013).

Kardinál několikrát navštívil Českou republiku, naposledy letos v březnu, kdy přijel na pohřeb kardinála Miloslava Vlka. V listopadu 2011 se v Praze jako zvlášt-

ní papežský legát zúčastnil oslav 800. výročí narození svaté Anežky. „Na kardinála Joachima Meisnera vzpomínám jako na člověka, který měl nesmírně rád naši zemi i naši církev a neváhal jí pomoci velmi rychle a konkrétním způsobem. Miloval Prahu, kterou znal lépe než my domorodci, a vždy říkal, že by se sem chtěl na důchod přestěhovat,“ připomněl vazby kardinála Meisnera k naší vlasti generální sekretář ČBK, P. Stanislav Příbyl CSsR.

„Rád bych řekl, že mně osobně dal dost impulzů k osobnímu a kněžskému růstu – například, když jsme spolu mluvili o tom, jak žije intenzivním svátostným životem, tím, jak komunikoval s lidmi. Oceňuji i jeho mimořádnou ochotu okamžitě věst mezilidskou komunikaci ke Kristu. Oslovoval mě svým konzistentním postojem, vnitřní disciplínou, která mu pomáhala stát pevně v Kristových stopách za jakékoliv životní situace, bohatým duchovním životem a skromností. To mě vždy vedlo k tomu, že jsem si říkal: Takto by měl vypadat biskup,“ uzavírá své vzpomínání Stanislav Příbyl.

Pohřeb zesnulého kardinála se uskutečnil v sobotu 15. července v kolínské katedrále sv. Petra.

Podle www.radiovaticana.cz
a www.cirkev.cz

Pro olomouckou arcidiecézi byli jmenováni dva noví biskupové

V průběhu slavnostní bohoslužby při Národní cyrilometodějské pouti, která se 5. července 2017 konala na Velehradě, byla zveřejněna jména dvou nových pomocných biskupů pro olomouckou arcidiecézi. Stali se jimi P. Antonín Basler, dosavadní kancléř arcibiskupství, a Mons. Josef Nuzík, současný generální vikář olomoucké arcidiecéze. Zprávu o rozhodnutí papeže Františka oznámil na Velehradě apoštolský nuncius v ČR arcibiskup Giuseppe Leanza.

P. Mgr. Antonín Basler (nar. 1956) strávil dětství a mládí v Olšanech na Šumpersku a před teologickým studiem pracoval jako technik na železnici. Kněžské svěcení přijal 30. června 1984 a působil postupně jako kaplan v Luhačovicích (1984–1990), jako farář ve Vizovicích (1990–1999) a jako děkan vizovického děkanátu (1993–1999), od roku 1999 do současnosti byl farářem u sv. Michala v Olomouci. Je kanovníkem Metropolitní kapituly u sv. Václava a od roku 2000 působí jako kancléř arcibiskupství.

Mons. Mgr. Josef Nuzík (nar. 1966) pochází ze Strání na Uherskohradištsku a po maturitě pracoval jako soustružník v Uherském Brodě. Kněžské svěcení přijal 17. června 1995. Následujících deset let působil v různých farnostech arcidiecéze, nejprve jako kaplan v Novém Jičíně (1995–1996)

a v Luhačovicích (1996–1997) a poté v letech 1997–2002 jako administrátor farnosti v Nivnicích a exkurendo v Korytné. Od roku 2005 sloužil jako vice-rektor kněžského semináře v Olomouci a roku 2009 ho arcibiskup Mons. Jan Graubner jmenoval svým generálním vikářem. Je kanovníkem olomoucké Metropolitní kapituly u sv. Václava.

Kromě funkce pomocného biskupa byl každému z kandidátů svěřen také čestný titul – tzv. titulární, dnes již zaniklé diecéze. P. Mgr. Antonín Basler tak byl jmenován titulárním biskupem diecéze Vaga v dnešním Tunisu, která byla kdysi podřízena kartaginské metropoli. Mons. Mgr. Josef Nuzík se stává titulárním biskupem diecéze Castra Galbae, v historické římské provincii Numidia, v dnešním púľnočném Alžírsku (biskupství zaniklo v 7. století při islámské expanzi).

Úkolem pomocného biskupa je pomáhat diecéznímu biskupovi při veškerém řízení diecéze a zastupovat ho, diecézní biskup se s ním rovněž radí při řešení závažnějších věcí, hlavně pastorační povahy.

Podrobnosti o datu svěcení a dalších záležitostech souvisejících s převzetím biskupského úřadu nebyly v době redakční uzávěrky tohoto čísla Světla známy.

Podle zpráv tiskových agentur

Naděje posilující mučedníky - dokončení katecheze Svatého otce ze str. 2

učedníky slovy: „U vás však jsou spočítány i všechny vlasy na hlavě.“ (Mt 10,30) Jako by chtěl říci, že žádné z lidských utrpení, včetně těch nejdrobnějších a skrytých, není Božimu zraku neviditelné. Bůh vidí, zajisté ochraňuje a jednou daruje své výkupné. Mezi námi je totiž Někdo mnohem silnější než zlo, mafie, temné pletichy a ti, kteří vydělávají na zoufalství druhých a povýšeně je utlačují... Někdo, kdo odjakživa naslouchá hlasu Ábelovy krve, který volá ze země.

Křesťané se tudíž vždy mají postavit na „opačnou stranu“ světa – tu, kterou si zvolil Bůh. Nejsou pronásledovatelé, nýbrž pronásledovaní, nejsou panovační, nýbrž mírní, nechvástají se, nýbrž se podřizují pravdě, nejsou to sejdíři, nýbrž poctivci. Tato věrnost Ježíšovu stylu, který je stylem naděje – až k smrti – bude

prvními křesťany nazvána krásným jménem *martyrium*, což znamená „svědectví“. Slovní zásoba jim nabízela mnohé další volby – bylo možné nazvat ji heroismem, sebezřeknutím, sebeobětí. Avšak křesťané první hodiny ji nazvali jménem, které vydává vůni učednictví. Mučedníci nežijí sami pro sebe, nebojují za prosazení vlastních názorů a přijímají smrt výlučně z věrnosti evangelium. Mučednictví ani není nejvyšším ideálem křesťanského života, protože nad ním stojí milosrdná láska, tedy láska vůči Bohu a bližnímu. Apoštol Pavel to velmi dobře sděluje ve chvalozpěvu na lásku: „A kdybych rozdál všechno, co mám, a pro druhého do ohně skočil, ale neměl lásku, nic mi to neprospěje.“ (1 Kor 13,3) Křesťany odpuzuje představa, že by se sebevražední atentáčníci mohli nazývat „mučedníky“ – v je-

jich smrti není nic, co by se mohlo blížít postojům Božích dětí.

Když někdy pročítáme příběhy včerejších a dnešních mučedníků – kteří jsou početnější než mučedníci v počátečních dobách – ohromuje nás, v jaké síle podstupovali zkoušky. Tato síla je znamením *veliké naděje*, kterou se sytili – naděje čerpající jistotu z toho, že nic a nikdo je nemohl odloučit od Boží lásky v Ježíši Kristu (srov. Řím 8,38–39).

Kéž nám Pán stále dává sílu, abychom se stávali jeho svědky. Kéž nás obdaruje životem křesťanské naděje, zejména ve skrytém mučednictví prokazování dobra a láskyplného plnění každodenních povinností.

*Přeložila Jana Gruberová,
Česká sekce Rádía Vatikán*

Pondělí 24. 7. 2017

6:05 Klapka s ... (61. díl): Oskarem Siebertem **7:10** V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály **7:20** Bez tebe to nejde: Být bližním **8:25** Ars Vaticana **8:35** Outdoor Films s Leopoldem Sulovským (3. díl): Na vrcholy velehor **10:15** Na pořadu rodina (4. díl): Nevzdali jsme to **11:20** Zachraňme kostely (2. díl): Kostel svatého Víta v Zahrádce **11:40** Sedmihlášky (100. díl): Seděla dívka **11:45** Od slunéčka do tmy: Sýkora **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání **12:30** Jak potkávat svět (35. díl): s Janem Hališkou **14:10** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2014 (5. díl) **14:55** Noční univerzita: Prof. Blanka Říhová, DrSc. – Dotazy k přednášce o imunitním systému **16:00** Putování modrou planetou: Chile a Patagonie **16:40** Velehrad v době nesvobody **17:00** V posteli POD NEBESY IV. (6. díl) **17:55** Hermie a přátelé: Dát nebo brát? **18:25** Sedmihlášky (100. díl): Seděla dívka **18:30** Od slunéčka do tmy: Janíček Poturčenec **18:45** Víra do kapsy: Média **19:00** Vatican magazine (920. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] **19:35** Můj chrám: Mgr. Andrea Růžičková, herečka a modelka v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně, Praha **20:00** Sedm výprav Josefa Vágnera (4. díl): Návraty domů **21:25** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Ještě jedna jízda s Matkou Terezou a Folcem Terzaním **21:40** Terra Santa news: 19. 7. 2017 **22:05** Noční univerzita: P. Václav Vacek – O symbolech a liturgii **23:15** Vatican magazine (920. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **23:50** Kulatý stůl (190. díl): Duchovní tvář Evropy **1:20** Noční repríza dopoledních pořadů.

Úterý 25. 7. 2017

6:05 Zahrada Mariánská **7:25** Velehrad v době nesvobody **7:50** Pod lampou **10:00** Vatican magazine (920. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **10:30** Noční univerzita: P. Václav Vacek – O symbolech a liturgii **11:40** Sedmihlášky (100. díl): Seděla dívka **11:45** Od slunéčka do tmy: Janíček Poturčenec **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Ars Vaticana **12:15** Muzikanti, hrajte **12:45** Dům ze skla? (15. díl): Doc. Mgr. Jaroslav Šebek, Ph.D. **13:50** V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály **14:00** Exit 316 (5. díl): Opuštění **14:25** Kulatý stůl (190. díl): Duchovní tvář Evropy **16:00** S NOACHEM po Izraeli **16:30** GOODWILLBOY VI. (9. díl) **17:10** Princ, který si vybral Dona Boska **18:00** Cirkus Noeland (25. díl): Roberto, Kekulín a dirigent Houslička **18:30** O koženém mostě: Pověsti z Hornolidečska **18:35** Sedmihlášky (100. díl): Seděla dívka **18:45** Animované biblické příběhy: Pavlova služba **19:15** Můj Bůh a Walter: Zpověď **19:30** Zpravodajské Noeviny (882. díl): 25. 7. 2017 [P] **20:00** Na pořadu rodina (5. díl): Děti na zemi i v nebi **21:05** Ve službě Šuárů **21:35** Zpravodajské Noeviny (882. díl): 25. 7. 2017 **22:00** Noční univerzita: Lukáš Targosz – Aby manželství nebylo ponorka **23:00** Každý den je neděle – Brazílie **23:30** Cesta k andělům (105. díl): Veronika Žilková **0:20** Obdarování – Otec Radek **0:40** Terra Santa news: 19. 7. 2017 **1:00** Noční repríza dopoledních pořadů.

Středa 26. 7. 2017

6:05 Zpravodajské Noeviny (882. díl): 25. 7. 2017 **6:25** Noční univerzita: Prof. Blanka Říhová, DrSc. – Dotazy k přednášce o imunitním systému **7:25** Cestujeme regionem Záhorie **8:30** Vatican magazine (920. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **9:00** Z kraje pod Buchlovem: Pohádky a pověsti **10:05** Sedm výprav Josefa Vágnera (4. díl): Návraty domů **11:30** Ars Vaticana **11:45** O koženém mostě: Pověsti z Hornolidečska **11:50** Sedmihlášky (100. díl): Seděla dívka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Mše svatá z kaple Telepace [L] **12:50** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Ještě jedna jízda s Matkou Terezou a Folcem Terzaním **13:05** Velehrad v době nesvobody **13:30** Zpravodajské Noeviny (882. díl): 25. 7. 2017 **13:50** Víra do kapsy: Média **14:05** Cesta k andělům (91. díl): Halina Pawłowska – spisovatelka a moderátorka **15:00** Stopy ve sněhu **16:00** Můj chrám: Mgr. Andrea

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 – 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. – programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

Růžičková, herečka a modelka v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně, Praha **16:15** Cvrlikání (46. díl): Václav Fajfr & Acustrio **17:25** Můj Bůh a Walter: Manželství **17:40** Exit 316 (5. díl): Opuštění **18:05** Smířcí kříž **18:30** O Čertových skalách: Pověsti z Hornolidečska **18:40** Sedmihlášky (100. díl): Seděla dívka **18:45** Hlubinami vesmíru s Mgr. Lenkou Soumarovou a Denisem Müllerem, astronomické olympiády **19:30** Terra Santa news: 26. 7. 2017 [P] **20:00** Ohlédnutí za Krakovem (3. díl): Dopolnední program čtvrtek, katecheze Mons. Graubner **21:45** BET LECHEM – vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček – o Panně Marii Guadalupe **22:05** Noční univerzita: ThDr. Josef Hromádka – Jan Ámos Komenský, poutník naděje **23:05** Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání **23:25** Večer chval (56. díl): z kaple P. Marie Hvězdy evangelizace **0:35** Město strachu – Pákistán **1:05** Noční repríza dopoledních pořadů.

Čtvrtek 27. 7. 2017

6:05 BET LECHEM – vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček – o Panně Marii Guadalupe **6:20** Klapka s ... (54. díl): Pavlem Koničkem **7:20** Mosambik – Bom Padre **7:50** Putování modrou planetou: Chile a Patagonie **8:25** Bez tebe to nejde: Potřebuji tě, bez tebe to nedokážu **9:30** Povolání – Sestra Olga **9:45** Terra Santa news: 26. 7. 2017 **10:10** Kulatý stůl (190. díl): Duchovní tvář Evropy **11:45** O Čertových skalách: Pověsti z Hornolidečska **11:50** Sedmihlášky (100. díl): Seděla dívka **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Zahrada Mariánská **13:25** V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály **13:40** Cirkus Noeland (25. díl): Roberto, Kekulín a dirigent Houslička **14:10** V posteli POD NEBESY IV. (6. díl) **15:05** S NOACHEM po Izraeli **15:35** Zpravodajské Noeviny (882. díl): 25. 7. 2017 **16:00** Muzikanti, hrajte **16:30** Ars Vaticana [P] **16:45** Hrdinové víry (10. díl): Křesťanský politik Jaroslav Cuhra **18:00** Animované biblické příběhy: Pavlova služba **18:25** Sedmihlášky (100. díl): Seděla dívka **18:30** Světloňoši: Pověsti z Hornolidečska **18:40** Exit 316 (5. díl): Opuštění **19:00** Večeře u Slováka: 17. neděle v mezidobí [P] **19:30** Můj Bůh a Walter: Manželství **20:00** Cvrlikání (47. díl): Marien **21:05** Hovory z Rekovic: Jan Svoboda **21:25** Irák – Země světů a mučedníků **22:00** Pod lampou [P] **0:05** Vatican magazine (920. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **0:35** Můj chrám: Mgr. Andrea Růžičková, herečka a modelka v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně, Praha **0:50** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pátek 28. 7. 2017

6:05 Můj chrám: Mgr. Andrea Růžičková, herečka a modelka v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně, Praha **6:20** Bol som mimo: Radoslav Hruška **7:20** 100 let na Svatém Hostýně: Sto let od korunovace milostné sochy Panny Marie Svatohostýnské **8:15** Velehrad v době nesvobody **8:35** Noční univerzita: ThDr. Josef Hromádka – Jan Ámos Komenský, poutník naděje **9:35** Duchovní malby (7. díl): Zmrtvýchvstání **10:00** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Ještě jedna jízda s Matkou Terezou a Folcem Terzaním **10:15** Sedm výprav Josefa Vágnera (4. díl): Návraty domů **11:40** Sedmihlášky (100. díl): Seděla dívka **11:45** Světloňoši: Pověsti z Hornolidečska **12:00** Polední modlitba [L] **12:05** Ceferino Jiménez Malla – Cikán v nebi **12:40** Jak potkávat svět (9. díl): s Janou Lewitovou a Lenkou Mitášovou **13:50** Poutní chrám Panny Marie

na Chlumku v Luži **14:05** Ars Vaticana **14:15** Povolání: s jezuitou z Brna **15:20** Putování modrou planetou: Chile a Patagonie **16:00** Na pořadu rodina (5. díl): Děti na zemi i v nebi **17:00** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2014 (5. díl) **17:40** GOODWILLBOY VI. (9. díl) **18:25** Sedmihlášky (100. díl): Seděla dívka **18:30** Pověsti o Ludmilině skále na Pučínských skalách: Pověsti z Hornolidečska **18:40** Můj Bůh a Walter: Manželství **18:55** Hovory z Rekovic: Jan Svoboda **19:10** Život na zámku Břežany **19:35** Víra do kapsy: Média **20:00** Noemova pošta: červenec [L] **21:40** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Ještě jedna jízda s Matkou Terezou a Folcem Terzaním **22:00** Večeře u Slováka: 17. neděle v mezidobí **22:30** Outdoor Films (28. díl): se Světou Božákem **0:05** S NOACHEM po Izraeli **0:35** V pohorách po horách (33. díl): Klokočovské skály **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Sobota 29. 7. 2017

6:05 BET LECHEM – vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček – o Panně Marii Guadalupe **6:20** Kalvária Nitrianské Pravno **7:00** Cirkus Noeland (25. díl): Roberto, Kekulín a dirigent Houslička **7:30** Sedmihlášky (100. díl): Seděla dívka **7:35** Animované biblické příběhy: Pavlova služba **8:05** GOODWILLBOY VI. (9. díl) **8:45** V posteli POD NEBESY IV. (7. díl) **9:40** Exit 316 (5. díl): Opuštění **10:00** Můj Bůh a Walter: Manželství **10:15** Ohlédnutí za Krakovem (3. díl): Dopolnední program čtvrtek, katecheze Mons. Graubner **12:00** Angelus Domini **12:10** Terra Santa news: 26. 7. 2017 **12:30** Pod lampou **14:35** Vatican magazine (920. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu **15:05** Dana **15:30** Večeře u Slováka: 17. neděle v mezidobí **16:00** Cvrlikání (47. díl): Marien **17:10** Hlubinami vesmíru s Mgr. Lenkou Soumarovou a Denisem Müllerem, astronomické olympiády **18:00** Duchovní malby (8. díl): Petr a Pavel **18:25** Sedmihlášky (100. díl): Seděla dívka **18:30** Pověsti o Ludmilině skále na Pučínských skalách: Pověsti z Hornolidečska **18:35** Víra do kapsy: Média **18:50** Na pořadu rodina (5. díl): Děti na zemi i v nebi **20:00** Svatá Brigita Švédská (2. díl) [P] **21:00** V pohorách po horách (25. díl): Volovec – Roháče **21:15** Rangers na Mohelnickém dostavníku 2014 (5. díl) **22:00** Kde končí Evropa II.: Balkán: Balkán, Turecko a Evropa **23:00** Cesta k andělům (69. díl): Jana Sieberová – domácí hospice **0:00** Noční univerzita: Prof. Blanka Říhová, DrSc. – Dotazy k přednášce o imunitním systému **0:55** Noční repríza dopoledních pořadů.

Neděle 30. 7. 2017

6:15 Putování modrou planetou: Chile a Patagonie **6:50** Jak potkávat svět (10. díl): s Alfrédem Strejčkem **8:10** Ars Vaticana **8:20** Cvrlikání (47. díl): Marien **9:30** Večeře u Slováka: 17. neděle v mezidobí **10:00** Můj Bůh a Walter: Manželství **10:30** Mše svatá [L] **11:40** ARTBITR – Kulturní magazín (35. díl): Ještě jedna jízda s Matkou Terezou a Folcem Terzaním **12:00** Polední modlitba Sv. otce Františka [L] **12:25** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News [P] **13:05** Jmenuji se David Bibby **13:40** Cesta k andělům (69. díl): Jana Sieberová – domácí hospice **14:30** Muzikanti, hrajte **15:00** Noční univerzita: ThDr. Josef Hromádka – Jan Ámos Komenský, poutník naděje **16:00** Svatá Brigita Švédská (2. díl) **17:00** Misie skrze svědectví – Slovensko **17:55** Sedmihlášky (94. díl): Na tom našem dvorku [P] **18:00** Cirkus Noeland (26. díl): Roberto, Kekulín, Adam a Eva **18:30** Hermie a jeho přátelé: Buzbyho plážová party **18:35** Dávní hrdinové: Útěk [P] **19:00** Hermie soutěží **19:15** BET LECHEM – vnitřní domov (35. díl): Pavel Mráček – o Panně Marii Guadalupe **19:30** Exit 316 (6. díl): Image [P] **20:00** Patricie Janečková a Josef Špaček v GONGU **20:45** Outdoor Films s Janem Štovičkem (49. díl): Napříč Afrikou **22:20** Na pořadu rodina (5. díl): Děti na zemi i v nebi **23:25** Ars Vaticana **23:40** Polední modlitba Sv. otce Františka **0:05** Zpravodajský souhrn uplynulého týdne: Zpravodajské Noeviny a Terra Santa News **0:45** Noční repríza dopoledních pořadů.

Pondelok 24. 7. o 18:35 hod.: Ichtis – antivírus pre deti

Počítačové vírusy spôsobujú veľa škôd. A čo takto vírusy hnevu, závidi, nenávisť? Ako sa s nimi vysporiadať, to poradí deťom antivírus – rybka menom Ichtis.

Utorok 25. 7. o 20:25 hod.:
V kontexte (Miloš Lichner SJ: Súkromné zjavenia)

V poslednom období sme zaplavení veľkým množstvom súkromných zjavení, ktoré sa k nám dostávajú mailovo, cez internet a viacerí ľudia sa v tejto súvislosti pýtajú, ako je to so súkromnými zjaveniami. Sú potrebné pre spásu, nie sú potrebné pre spásu? Je potrebné, aby kresťan katolíck prijal všetky súkromné zjavenia? Kto má vôbec právo vyjadriť sa k platnosti alebo neplatnosti súkromných zjavení?

Streda 26. 7. o 9:50 hod.: Moja misia magazín

Fotograf Anton Frič sa pravidelne vracia do Iraku, kde dokumentuje osudy miestnych kresťanov. Nedávno sa vrátil z miest oslobodených od Islamského štátu a sugestívne rozpráva o nenávisti ku krížu. Nachádzal kopy ružencov s poodlamovaným krížom, vypálené chrámy, dlátom povysekané kríže na plote okolo kostola, rozbité sochy svätých...

Štvrtok 27. 7. o 7:00 hod.:
Svätá omša

Priamy prenos sv. omše zo Svätyně Božieho milosrdenstva v Košiciach.

Piatok 28. 7. o 16:00 hod.:
Vzťahy (Priesečníky viery)

Priamky, body a roviny... Geometria plná priesečníkov. Kde sa pretína naše vnútro s nebom a s vierou? Aj na tieto otázky odpovie Pali Danko v pokračovaní matematického seriálu.

Sobota 29. 7. o 20:30 hod.:
Svätý Anton z Padovy: Milosť a oheň (dokument)

Svätý Anton z Padovy patrí medzi najznámejšie osobnosti Katolíckej cirkvi. Dokument približuje najdôležitejšie udalosti jeho života, opisuje jeho duchovnú cestu od rádu augustiniánov k bratom františkánom.

Nedeľa 30. 7. o 10:00 hod.: Svätá omša z Nimnice

Priamy prenos svätej omše z duchovno-ozdravného pobytu divákov TV LUX v Kúpeľoch Nimnica. Celebruje Mons. Stanislav Zvolenský, bratislavský arcibiskup metropolita.

MATICE SVATOKOPECKÁ, SPOLEK – AKCE V SRPNU 2017

Svätý Kopeček u Olomouce – **v sobotu 12. srpna v době od 12 do 17 hodin** pořádá Matice svatokopecká, spolek, **komentované prohlídky baziliky a přilehlého areálu**. Výklad v bazilice je každou celou hodinu, na ostatních místech průběžně.

V neděli 13. srpna v 16.15 hodin se koná v bazilice na Svatém Kopečku u Olomouce **přednáška Mons. Pavla Posáda, pomocného biskupa českobudějovického, na téma „Nebojte se!“**. Zve Matice svatokopecká, spolek.

BREVIÁŘ PRO LAIKY
22. – 29. ČERVENCE 2017

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 23. 7.		PO 24. 7.		ÚT 25. 7.		ST 26. 7.		ČT 27. 7.		PÁ 28. 7.		SO 29. 7.			
Antifona	1136	1262	1150	1278	1673	1892	1754	1975	1722	1941	1213	1346	1768	1990		
Žalm	784	883	783	881	786	884	783	881	783	881	784	883	783	881		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1438	1617	1440	1620	1723	1941	1213	1346	1769	1990		
Antifony	1137	1264	1151	1279	1438	1618	1183	1313	1198	1330	1214	1347	1229	1364		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	813	914	1183	1313	1199	1331	1214	1347	1229	1364		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1674	1894	1441	1620	1724	1942	1217	1351	1770	1991		
Antifona k Zach. kantiku	705	796	1155	1284	1439	1618	1441	1621	1442	1622	1218	1351	1443	1623		
Prosby	1140	1268	1155	1284	1675	1894	1757	1977	1724	1943	1218	1351	1771	1992		
Závěrečná modlitba	706	796	1156	1616	1439	1618	1441	1621	1442	1623	1218	1352	1443	1624		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1156	1285	792	890	1187	1318	1203	1335	1219	1353	1233	1369		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1676	1895	1190	1322	1206	1338	1221	1356	1236	1372		
Závěrečná modlitba	706	796	1159	1288	1439	1618	1191	1322	1206	1339	1222	1356	1236	1372		
Nešpory:																
	SO 22. 7.															
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1677	1897	1440	1620	1727	1946	1223	1358	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1439	1619	1193	1324	1208	1341	1224	1358	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1678	1897	1193	1324	1209	1341	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1680	1900	1441	1621	1730	1949	1226	1361	810	911
Ant. ke kant. P. M.	705	795	706	796	1164	1294	1439	1619	1442	1622	1443	1623	1227	1361	706	797
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1681	1900	1764	1984	1731	1950	1227	1362	811	911
Záv. modlitba	706	796	706	796	1165	1616	1439	1618	1441	1621	1442	1623	1227	1362	707	798
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 23. 7. – 16. neděle v mezidobí

1. čt.: Mdr 12,13.16–19
 Ž 86(85),5–6.9–10.15–16a
 Odp.: 5a (*Tys, Pane, dobrý a shovívavý.*)
 2. čt.: Řim 8,26–27
 Ev.: Mt 13,24–43

Pondělí 24. 7. – nezávazná památka sv. Šarbela Machlúfa

1. čt.: Ex 14,5–18
 Ex 15,1–2.3–4.5–6
 Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu, neboť je velmi vznešený.*)
 Ev.: Mt 12,38–42

Úterý 25. 7. – svátek sv. Jakuba

1. čt.: 2 Kor 4,7–15
 Ž 126(125),1–2ab.2cd–3.4–5.6
 Odp.: 5 (*Kdo sejí v slzách, žnout budou s jásotem.*)
 Ev.: Mt 20,20–28

Středa 26. 7. – památka sv. Jáchyma a Anny

1. čt.: Ex 16,1–5.9–15
 Ž 78(77),18–19.23–24.25–26.27–28
 Odp.: 24b (*Bůh jim dal nebeský pokrm.*)
 Ev.: Mt 13,1–9

Čtvrtek 27. 7. – památka sv. Gorazda a druhů (v Čechách: nez. pam. sv. Gorazda a druhů)

1. čt.: Ex 19,1–2.9–11.16–20b
 Dan 3,52.53.54.55.56
 Odp.: ... *chvályhodný a svrchovaně velebený navěky*
 Ev.: Mt 13,10–17

Pátek 28. 7. – ferie

1. čt.: Ex 20,1–17
 Ž 19(18),8.9.10.11
 Odp.: Jan 6,68b (*Pane, ty máš slova věčného života.*)
 Ev.: Mt 13,18–23

Sobota 29. 7. – památka sv. Marty

1. čt.: 1 Jan 4,7–16
 Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9.10–11
 Odp.: 9a (*Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.*)
 Ev.: Jan 11,19–27
 nebo Lk 10,38–42

DOKUMENT DOBY

NÁVRAT P. JOSEFA TOUFARA DO ČIHOŠTĚ PO 65 LETECH VE FOTOGRAFIÍCH A TEXTECH
Sestavil Miloš Doležal

Kniha vypráví jedinečný příběh, který se sice odehrál v komunistické minulosti, ale jeho jisté vzkříšení, pokračování a doslov se odehrávají v naší současnosti. Dokumentárně reportážní snímky českého fotografa Petra Neuberta a dalších, především Martina Anderleho, se setkávají s texty, které odkazují k místní historii, dramatickému osudu vysočinského faráře Josefa Toufara i k jeho nadějeplnému návratu po 65 letech od násilné smrti. Návratu na Vysočinu, odkud byl v lednu 1950 za tmy unesen příslušníky komunistické Státní bezpečnosti, brutálně mučen, zavražděn. Dokumentární fotografie s doprovodnými texty nás autenticky informují o dějích, u kterých nemohla být široká veřejnost přímo přítomna: o exhumaci na d'áblickém hřbitově v listopadu 2014, o antropologickém výzkumu ostatků, výrobě kovové schránky na ostatky mučedníka či budování hrobu v čihoštském kostele. A především zpravují o radostné třídenní slavnosti v Čihošti 10.–12. července 2015, při které byl P. Toufar slavnostně pohřben, za účasti představitelů církevního a veřejného života a za mnohatisícové účasti poutníků. Kniha obsahuje texty, promluvy, reflexe, úvahy, modlitby a básně těchto autorů: kardinála Dominika Duky, královéhradeckého biskupa Jana Vokála, historika P. Tomáše Petráčka, archeologa Jana Havrdy, architekta Norberta Schmidta, bývalého pražského primátora Tomáše Hudečka, Evy Vorlíčkové, Ondřeje Boháče, Slavomíra Kudláčka, Víta Slívy, Miloše Doležala a Jitky Cvetlerové, praneteře P. Toufara.

Nezávislý podmelechovský spolek, z.s.
Brož., 207x297 mm, 160 stran, 420 Kč

DUCHOVNÍ ŽIVOT NEJEN PRO MLADÉ

DO BOJE S RŮŽENCEM ANEB JAK SE PORAZIT A PŘITOM VYHRÁT

Štěpán Smolen • Předmluva Dominik kardinál Duka

Příručka k bojové hře jménem život, je třeba ji úspěšně projít hned na první pokus. Člověk v ní zápasí o vlastní duši. Tu je třeba osvobodit a darovat Bohu. Pokud to člověk udělá, získá sebe i nebe. Stojí však proti celým armádám temnot, proti svodům světa a proti svému starému já. Jsou to protivníci silnější než on. Nemá na to, aby nad nimi sám zvítězil. Ale nemusí se obávat. Je zde Bojovník, který pomůže člověku vyhrát, pokud ho do zápasu přivze.

Vydavatelství IN s.r.o. ve spolupráci s časopisem Tarsicius • Brož., 110x158 mm, křídový papír, 36 stran, 79 Kč

DOCAT • SOCIÁLNÍ NAUKA CÍRKVE PRO MLADÉ
Předmluva papež František • Z němčiny přeložil Ambrož Šámal • Odpovědný redaktor Pavel Mareš • Ilustrace Alexander von Lengerke • České vydání lektoroval Doc. Jindřich Šraj, Dr. theol.

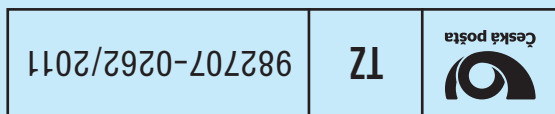
Další počín řady YOUCAT nabízí základy sociálního učení církve (nejen) pro mladé. Jde o to, abychom se i v praktickém životě orientovali podle principů pravdy, spravedlnosti a lásky. Vyšlo s církevním schválením.

Karmelitánské nakladatelství Váz., 128x210 m, křídový papír, 320 stran, 399 Kč

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih – tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo – tel./fax 585 222 803 • Malice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Malice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1